

ROVERS KÝ KMEN

skautský časopis
pro rovery
a rangers

Rozhovor s Rajčetem: Co jí vzalo a dalo vedení kmene

Proč jsem rover?

Anketa: Jak velké akce čelí koruně

 SKAUT

říjen 2020
ročník 24/číslo 116

OBSAH

Editorial **3**

CO OTŘÁSÁ (SKAUTSKÝM) SVĚTEM

Ze světa **4**

Z hnutí **6**

Anketa: Jak velké akce čelí koruně? **8**

TÉMA

Proč jsem rover? **11**

Rajče o vedení Roverského kmene:
Dalo mému životu řád **15**

ROVERING

Sloupkořadí **20**

Příběh jednoho týpí aneb Jak Naděje chytí
za srdce **21**

Proč a jak: vysokoškolské kmeny **24**

SVĚT KOLEM NÁS

Vzpomínka, sebevyjádření, osvobození se –
tetování **28**

Proč navštívit Moravskoslezský kraj? **33**

KULTURA

Akustická výstava, zámek z obýváku
a covid-umění **36**

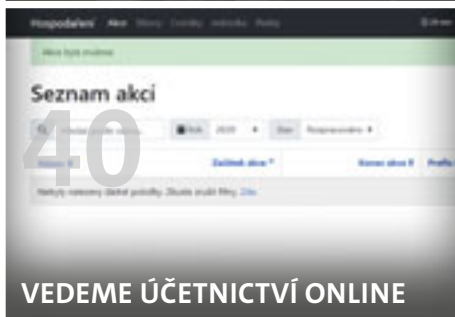
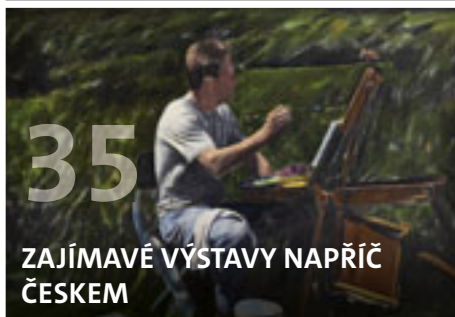
ČEKATELSKÁ

Jak na účetnictví za pomoci online nástrojů **41**

POZVÁNKY

Obrok21!!! **44**

Pozvánky **46**

časopis pro rovery a rangers

číslo 116, ročník 24

vychází 5x ročně

registrační číslo MK ČR E 10199,
ISSN 1213-0664

Předplatné zajišťuje SEND Předplatné s.r.o.

Pro registrované členy Junáka je předplatné řešeno v rámci on-line registrace.

Více na www.skaut.cz/casopisy.

Vydavatel

Junák – český skaut, Tiskové a distribuční centrum, z. s.

Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1
IČ: 64934926

tel.: 234 621 223, fax: 234 621 399

e-mail: tdc@skaut.cz

web: www.skaut.cz/tdc

www.skaut.cz/obchod

Redakce

Junák – český skaut, Tiskové a distribuční centrum, z. s.

Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1

e-mail: kmen@skaut.cz

web: www.skaut.cz/kmen

archiv: casopisy.skaut.cz/kmen

Šéfredaktoři:

Kristýna Pechová – Týna

a Vojtěch Kousal – Kousy

Editor

Matěj Ríchr – Vypravěč

Redaktoři

Zuzana Orlová – Zuzka

Markéta Těthalová – Maki

Tereza Hrušešová – Terka

Šarka Porvichová – Štovik

Anna Marenčáková – Karot

Helena Kamrlová – Miška

Ondřej Vodička – Miego

Korektury

Anna Hájíčková

Lucie Víchová

Anna Kolčarová – Kolča

Barbora Lichnovská – Barča

Dále na tomto čísle spolupracovali autoři článků, fotografií a ilustrací.

Autorka titulní strany:

Magdaléna Bohuslavová

IMAGEMAKERS

Grafická úprava a zlom

Imagemakers – Jitka Turbáková

e-mail: info@imagemakers.cz

www.imagemakers.cz

Tisk

POLYGRAF, s.r.o.

Předplatné

SEND Předplatné s. r. o.

www.send.cz/skaut

tel.: 225 985 225, 777 333 370

SMS: 605 202 115

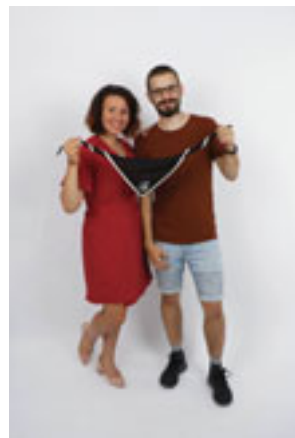
uzávěrka čísla 117 bude 31. října

Zaslané materiály se vrací na vyžádání, redakce si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků.

EDITORIAL

ZAČALO TO ŠÁTKEM

Osudová setkání nikdy nečekáte dopředu. To, o kterém vám chci vyprávět, se stalo na předložském Korbu, kam jsem vyrazil jako reportér Roverského kmene. Vyčerpaný dlouhou procházkou po areálu jsem se posadil na kraj cesty. Vytahuji notes, abych si zapsal poznámky k připravovanému článku. Kolem krku mám černobílý redakční šátek, který jsem před odjezdem dostal od Rajčete, tehdejší šéfredaktorky. „Jé, ty taky píšeš pro Kmen!“ zaslechnu nad sebou energický hlas. Zvednu hlavu a vidím tmavovlasou holku představující se jako Týna.

O rok a půl později jsme se spolu přihlásili do výběrového řízení na nové vedení roverského časopisu. Vyšlo to! Od tohoto července jsme to oficiálně my, kdo má nejen rozdávání černých šátků s bílým lemem na starosti.

Nejen nové profesní zkušenosti, ale každé vážnější rozhodnutí nutně provází otázka „Proč?“ Ne vždy ji musíme vyslovit nahlas, ale někde hluboko v nás přece jen je. Možná jsme si ji jako děti položili už tolikrát, že nám přijde zbytečné nad ní zas a znova přemýšlet. Ovšem jen do chvíle, než se někdo zeptá za nás.

„Proč jsi vlastně ten skaut?“ „Proč jezdíš každé léto na tábory plné otravných dětí a ještě otravnějších komárů?“ „Proč se na to nevykašleš?“ Jasně, takové otázky asi neuslyšíte od svých kamarádů z oddílu nebo kmene, ale spíš od někoho z jiného prostředí. Dnešním slovníkem: z jiného sociální bubliny.

Ale i uvnitř skautské, potažmo roverské bubliny můžeme při bližším pohledu spatřit jakési bublinky, lišící se v pojetí skautingu a rovingu. A tak jsme často svědky debat typu „Proč táboříte každý rok na stejném místě?“ „Proč si (ne) zastrkujete krojovou košili do kalhot?“ nebo „Proč (ne)jezdíte na Obrok?“

Je to právě setkávání s lidmi z jiných sociálních bublin, které nás může přimět zamyslet se nad otázkami, které by nás samotné jen těžko napadly. Jedním z míst, kde by měly dostávat prostor různé hlasy, jsou média, nehledě na jejich velikost. A to je i naše odpověď na otázku, proč by i v digitální době měli mít roveři a rangers svůj časopis. Doufáme, že se nám bude tento úkol dařit průběžně naplňovat, abychom mohli své černobílé šátky nosit s hrdostí i nadále.

**Milé rangers, milí roveři,
ať vám časopis v duchu našeho hesla dobře slouží.
Kousy**

MICROSOFT KOUPILO BETHESDU

Softwarová společnost Microsoft koupila vývojářské studio Bethesda Softworks LLC. Částka, kterou Microsoft zaplatil, se pohybuje okolo 7,5 miliardy dolarů. Bethesda má na svědomí úspěšné videohry jako například Elder Scrolls, Fallout, DOOM, Skyrim a další.

Zdroj: www.czc.cz

IZRAEL PROŽÍVÁ TŘÍTÝDENNÍ KARANTÉNU

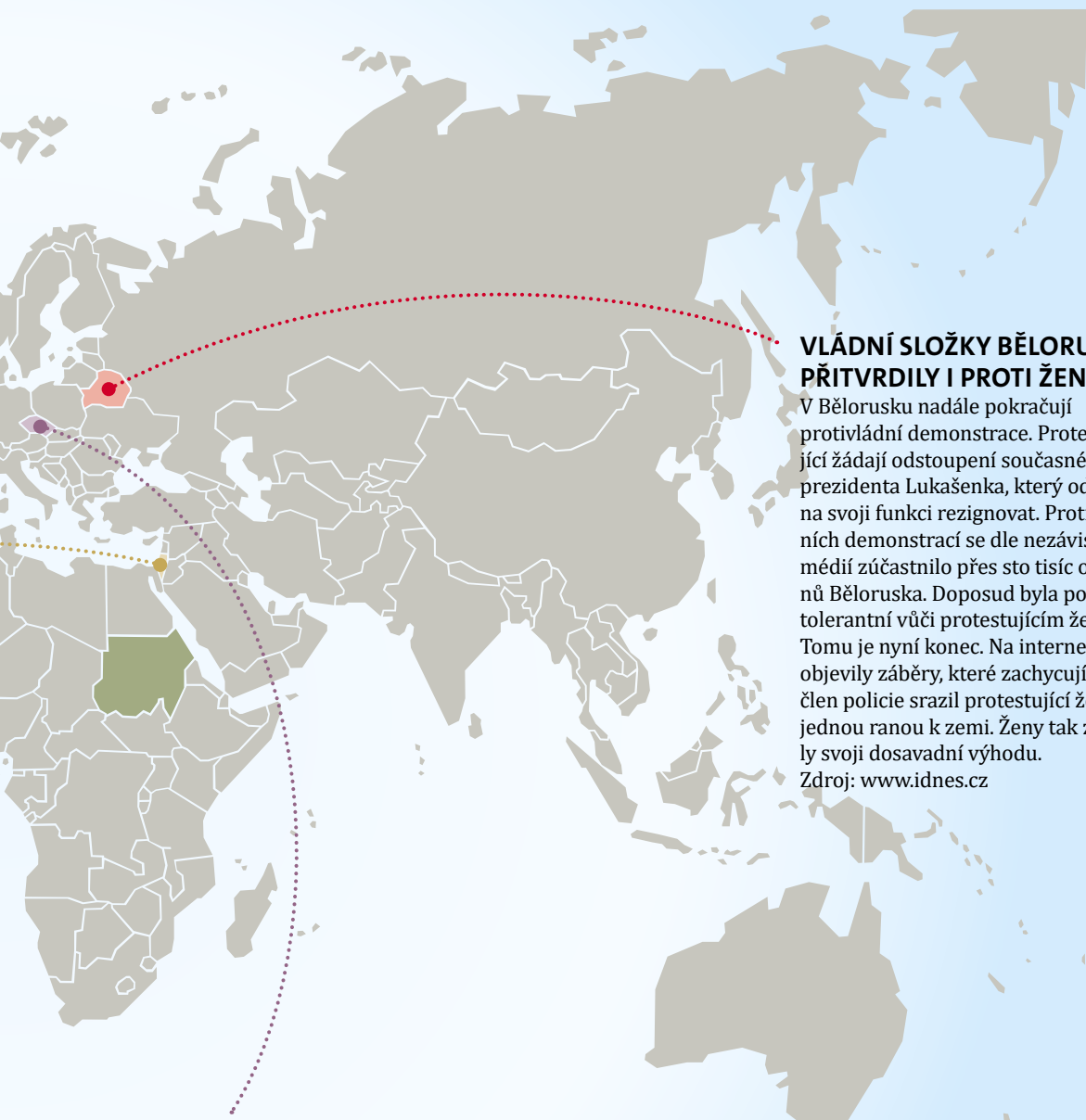
Izrael vyhlásil od pátku 18. 9. 2020 karanténu, která má trvat tři týdny. Doposud izraelská vláda neuvedla přesné podrobnosti karantény. Podle serveru The Times of Israel omezení zahrnují zákaz vycházení ven dále než 500 metrů od domova. Výjimku tvoří nezbytné nákupy. Izrael nyní zažívá rychlý vzestup potvrzených případů nákazy koronavirem. Na počet obyvatel má jednu z nejvyšších rychlostí šíření koronaviru dle agentury AP.

Zdroj: www.lidovky.cz

LOĎ MAYFLOWER SE VYDÁ NA PRŮZKUM HLUBINY ATLANTIKU

Vědecká loď Mayflower se měla 16. září vydat na průzkumnou plavbu po Atlantském oceánu, a to bez jediného člověka na palubě. Start byl však kvůli koronaviru odložen na duben příštího roku. Loď bude mít za úkol shromažďovat vědecké údaje o oceánu. Je poháněná solárním pohonem a nyní prochází zkouškami u pobřeží jižní Anglie.

Zdroj: www.e15.cz

VLÁDNÍ SLOŽKY BĚLORUSKA PŘITVRDILY I PROTI ŽENÁM

V Bělorusku nadále pokračují protivládání demonstrace. Protestující žádají odstoupení současného prezidenta Lukašenka, který odmítá na svoji funkci rezignovat. Protivládání demonstrací se dle nezávislých médií zúčastnilo přes sto tisíc občanů Běloruska. Doposud byla policie tolerantní vůči protestujícím ženám. Tomu je nyní konec. Na internetu se objevily záběry, které zachycují, jak člen policie srazil protestující ženu jednou ranou k zemi. Ženy tak ztratily svoji dosavadní výhodu.

Zdroj: www.idnes.cz

KAŽDOROČNÍ BĚH PRO PAMĚŤ NÁRODA

V průběhu září a října se po celé ČR uskuteční již pátý ročník benefičního Běhu pro Paměť národa. Závod proběhne celkem na jedenácti místech a vyvrcholí v sobotu 24. října v Ostravě. Cílem akce je vybrat finance na podporu jedné z nejuzší sbírek vzpomínek pamětníků v Evropě. Nově mohou běžci závodit v týmové štafetě. Registrace je možná na místě nebo předem na www.behpropametnaroda.cz

Zdroj: www.reflex.cz

AFRIČTÍ SKAUTI POMÁHAJÍ S LIKVIDACÍ NÁSLEDKŮ POVODNÍ

Súdán – Tímy dobrovolníků pomáhají při povodních, které postihly východ země. Skauti pomáhají s distribucí materiálu, spolupracují s letectvem na vzdušném průzkumu oblastí nebo budují sítě pro spojení s úřady. Podle zprávy OSN je potřeba alespoň 20 milionů dolarů, pro zajištění ubytování a pitné vody evakuovaným lidem.

(aktualne.cz, scout.org)

OD PRVNÍHO JAMBOREE JE TO UŽ 100 LET

Londýn – První světové jamboree začalo 30. července 1920 v Londýně, tedy před 100 lety. Zúčastnilo se ho 8 000 skautů ze 34 zemí včetně Československa. Jeho dějištěm byl výstavní palác Kensington Olympia. Aby si zde účastníci mohli postavit své stany, byla podlaha pokrytá 30centimetrovou vrstvou zeminy. (Wikipedie.cz)

SKAUTSKÝ ŠÁTEK SE DOSTAL NA TCHAJ-WAN

Tchaj-wan – Při návštěvě Tchaj-wanu Senátem Parlamentu ČR olomoucký skaut a senátor Lumír Kantor předal český skautský šátek Tchaj-wanské prezidentce Cchaj Jing-wen, která je podporovatelkou skautského hnutí na Tchaj-wanu. Na území Čínské lidové republiky působí skauti v Hongkongu a Macau. (Junák – český skaut, Facebook)

UBĚHLO 70 LET OD PRVNÍHO KOMUNISTICKÉHO ZÁKAZU SKAUTINGU

Česká republika – Druhý zákaz Junáka proběhl 13. září 1950. Po komunistickém převratu v roce 1948 byla organizace začleněná do Svazu československé mládeže a o dva roky později zcela rozpuštěna. V dvouletém období pod Svazem komunisté dělali ideologické čistky, náčelní byli vyhozeni ze svých pozic a organizaci vedl akční výbor. Další svobodná činnost přišla až v roce 1968.

(ct24.ceskatelevize.cz, plus.rozhlas.cz, skaut.cz)

SKAUTI POŘÁDAJÍ ONLINE DEBATY

Svět – Světová skautská organizace z důvodu pandemie koronaviru spustila v srpnu pravidelné online setkání Youth Dialogues. Účastníci pravidelně debatují na společensko-politická témata. Přihlásit se může úplně každý, diskuze probíhá v pěti jazycích. Série Youth Dialogues potrvá do listopadu. (Scoutconference.org)

SKAUTAPPKA NAHRÁVÁ PODCASTY

Česko – SkautAppka spouští svůj vlastní podcast Oddílová inspirace. Slibují epizody o výchově, inspiraci i oddílové činnosti. První díly jsou již na světě a poslechnout si je můžete na Spotify. Na jaře začal své podcasty Skautský institut, loni pak vyšlo několik epizod Skautského podcastu. (Skautappka, Facebook)

LANŠKROUNSKÝ RYBNÍK HOSTIL LETOŠNÍ ROČNÍK MISTROVSTVÍ V JACHTINGU

Lanškroun – Letošní ročník skautské regaty Skare byl v náhradním termínu o víkendu od 18. do 20. září. Podle organizátorů se 25. Ročníku závodu účastnilo přes 160 účastníků z 13 přístavů a středisek. Na rybník vyplulo kolem 50 lodí v sedmi kategoriích. Přední příčky obsadili závodníci a závodnice hlavně z Ostravy, Pardubic a České Třebové, kompletní výsledky jsou dostupné na skare.skauting.cz. Někteří účastníci se odhlašovali na poslední chvíli z obavy nákazy. (skare.skauting.cz, Oldřich Pešina – Olda)

ŘÍČANŠTÍ SKAUTI SBÍRAJÍ PENÍZE NA OPRAVU VYHOŘELÉ KLUBOVNY

Říčany – Pouhý den před prvními schůzkami vyhořela stará klubovna říčanského střediska Lípa. Protože nová klubovna ještě není hotová, přišlo na 340 skautů o veškeré zázemí. Skautská nadace Jaroslava Foglára založila na obnovu vyhořelého objektu sbírku. Přispět lze na stránkách www.skautricany.jdem.cz. (skaut-ricany.cz)

EVROPSKÉ JAMBOREE SE POUZE ODKLÁDÁ

Polsko – Polští organizátoři se po dohodě s WOSM a WAGGS rozhodli Evropské jamboree 2020 kvůli současné pandemii koronaviru nerušit, ale přesunout ho na rok 2021. Akce se uskuteční od 2. do 13. srpna 2021 na stejném místě. Kvůli přesunu akce je registrace znovu otevřená. (ej2020.cz)

ANKETA: JAK VELKÉ AKCE ČELÍ KORONĚ?

AUTOR ONDŘEJ VODIČKA – MIEGO

Po víc jak půl roce koronavirová krize nadále ovlivňuje skautské dění. Velké akce byly zrušeny či odloženy z jarních termínů, avšak ani nyní situace pro ně není příznivá. Valný sněm a Elixír musely být zrušeny. Jaká opatření vedení akcí přijímají, či jakým jiným způsobem ovlivňuje daná krize podobu akce?

KRISTÝNA PECHOVÁ – TÝNA ZA CELÝ TÝM MIQUIKU

Mikulášský víkend neboli Miquik je akce, která ve své podstatě spojuje mnohé. Možnost setkávat se s dalšími rovery a rangers, něco zajímavého se dozvědět na přednáškách a workshopech, nakouknout pod pokličku různých dovedností a vyzkoušet si něco nového, předávání zkušeností a mnoho dalšího. Současná náročná situace nás ovlivňuje hlavně v tom, že se snažíme stěžejní myšlenky/cíle Miquiku zachovat, i když třeba v jiném formátu.

Miquik bude! Bude letos jiný, než jsme zvyklí, ale věříme, že si ho dokážeme užít všichni spolu, i když třeba každý jinak. Nebude rozdělen na jednotlivé sekce, ale bude obsahovat nové formáty. Celý tým teď usilovně pracuje na tom, abychom se dokázali přizpůsobit očekávatelným podmínkám. Na Miquik se můžete těšit v tradičním termínu, ale nebude probíhat v Praze. Letošní ročník bude orientován na lokální aktivitu jednotlivých účastníků a jejich kmenů, které se mohou zapojit. Kmen je v tuto chvíli nejbezpečnější

jednotka, v jaké se mohou naši účastníci scházet, proto chceme připravit program právě pro ně a soustředit se na podporu lokálního rovingu. Nápadů máme spoustu, uvidíme, jak se nám povedou zrealizovat. Je to výzva, ale právě to nás na přípravě baví. Doufám, že se nám podaří zachovat atmosféru sounáležitosti roverského světa, který Miquik odjakživa provází.

Zrušené skautské akce pro rok 2020

- Elixír
- Valný sněm Junáka
- Skautský muzikál
- Setkání vůdců
- Tváří tvář klimatické změně (přesunuto online)
- Korbo

**„...po vzoru skautského hesla *jsme připraveni na vše,*
co bude situace vyžadovat.“**
Kiki, vedoucí Freeveru

**KRYŠTOF HYVNAR – KOLUMBUS,
VEDOUČÍ SKAUTSKÉHO CENTRA
VANAIVAN**

Asi nejmarkantnější změny v důsledku covidu vnímám jako místopředseda krajské rady. Na středisku totiž léto proběhlo relativně v poklidu, stejně tak začátek oddílového roku. Jako kraj jsme však museli přikročit k několika bezprecedentním krokům. Tím nejvýraznějším pro celé hnutí byl bez pochyby přesun tradičního dubnového výstupu na Ivančenu. Když to

řeknu obrazně – co nedokázalo 40 let komunismu, zvládla corona „levou zadní“. Akci jsme sice přesunuli na říjen, ale i tak jsme museli přistoupit k výrazným změnám v programu – neproběhne polní mše ani pietní setkání u mohyly. Pracovně jsme to nazvali „průtokovou metodou“ – jednoduše řečeno návštěvníci mohou vystoupat k mohyle, přiložit kámen, vyzvednout si pamětní lístek, zakoupit nášivku, ale nesmí se zbytečně u mohyly zdržovat, shlukovat apod. Takový je aspoň plán teď, zhruba měsíc před akcí.

Dalším neveselým krokem bylo zrušení Moravskoslezského jamboree. Po mnoha letech se ostravští skauti rozhodli tuto akci pro náš kraj znovu zorganizovat, všechna ta možná omezení a pravidla nás však nakonec přiměla akci odvolat. Snad se jí podaří zrealizovat v roce příštím.

**ANET KIKOVÁ – KIKI,
VEDOUČÍ AKCE FREEVER**

Krise nás ovlivňuje, ale naštěstí ne příliš. Od března už jsme se poprali se změnou data, na původní termín Freeveru se totiž přesunula Ivančena. Naštěstí nám všichni přednášející, které jsme měli již domluvené, i základna vyšli vstříc. Zároveň od března doufáme, že nám situace bude nakloněna a nezhorší se natolik, abychom museli zrovna 10. ročník Freeveru zrušit. Všechna doporučení ohledně hygieny bereme jako nutnou věc, která nás ale zásadně nebude omezovat a nebude problém je dodržovat. Máme nakoupené zásoby desinfekce, účastníci si budou muset přibalit roušky, které snad nebude třeba použít atd. Nejhorší je ten pocit nevyzpytatelnosti toho, jak to bude za týden, natož za měsíc, ale po vzoru skautského hesla jsme připraveni na vše, co bude situace vyžadovat. ●

TÉMA

FOTO PIXABAY

Proč jsem rover?

Bývalá šéfredaktorka o vedení kmene: Dalo mému životu řád

PROČ JSEM ROVER?

AUTORKA KRISTÝNA PECHOVÁ – TÝNA

Proč jsem rover? Proč chci být skaut? Proč si vůbec kladu tuhle otázku? A kde je odpověď? Zkusme pro jednou udělat krok zpátky a zhodnotit náš roverský život. Je pro nás ten pravý?

Francouzský filosof 17. století René Descartes se ptal sám sebe skoro na totéž. Přestože nebyl rover, rozhodl se, že pokud má dojít pravdy, je třeba zcela zpochybnit všechna svá přesvědčení a postavit svůj názor na pevných základech. Ve své době tak představil revoluční techniku. Mimo to zavedl kartézskou soustavu souřadnic a pronesl slavný výrok „Myslím, tedy jsem“.

René Descartes je sice již dlouho po smrti, ale jeho principem se můžeme inspirovat i dnes. Když zpochybníme vše, co známe, najdeme nezakreslenou pravdu, která nás třeba překvapí. Můžeme se utvrdit v tom, že skauting je pro nás to pravé, nebo zjistit, že roving není naše cesta.

PROČ (NE)BÝT ROVEREM NEBO RANGERS

S trochou nadsázky si můžeme říci, že ve všech skautských institucích a zdrojích se dočtete či doslechneme, proč je skauting naprosto a zcela nepřekonatelný, jedinečný a pro všechny ideální. Abychom došli blažené vědomosti a postavili naše názory na pevných základech, je třeba po principu Descartově tuto zřejmou a vždy omílanou myšlenku zpochybnit. Nasadíme si proto zpochyňovací brýle a pojdme na to.

Sir Robert Baden Powell prohlásil, že je skauting hra. Jenže ona to taková hra vždycky není. Nikdy nekončí trable s buzolou, zatékání do stanu, bojovka, kvůli které jsme v noci nechtěli zhasnout čelovku, výsadek, kde jsme zabloudili. Zní něco z toho povědomě? A jestli ano, proč by to mělo být teď jinak?

O něco děsivější než představa dávno ohraných her a otrávených výrazů vedoucích je skutečnost, že možná pro nás, rovery, žádný program vůbec nebude.

Heslo, které roverům sdělil R. B. Powell, sám říd' svůj člun, poměrně jednoznačně říká, jak asi budou naše roverská léta, co se týče společného programu, vypadat. Jenže co s tím? Ne každý umí pádlovat a nepřevrhnot sebe i zbytek kmene. Najednou na nás padá obrovská tíže v podobě očekávání ostatních, že od teď se zabavíme sami. A nejen to. Představa našich představených a vůdců je taková, že kromě přípravy smysluplného programu pro nás samotné budeme také sloužit.

SLOUŽÍM NEBO OTROČÍM?

Někdy to tak bývá, že starší vedoucí zaměňují roverský kmen s pořádkovou, pracovní, výchovnou, gastronomickou, úklidovou četou nebo zkrátka partou Ferdý Mravence pro práce všeho druhu.

Mezi heslem sloužím a řízením svého člunu je totiž spousta prostoru a času. Rover, který zrovna kráčí po tábořišti a snaží se mentálně udržet svůj člun nad vodou se rovná levné pracovní síle, která:

1. Dost pravděpodobně zvládne držet sekeru, hrnec, škrabku či prkénko latríny tak, aby si neublížila,
2. nebude postrádaná, protože program na táboře pro ni nikdo s láskou nevytvářel,
3. si nesmí moc stěžovat ani vyskakovat, protože služba je v jejím popisu práce.

Pokud nejsou naše síly zneužity ve prospěch vyššího dobra zakopáváním latríny, zcela jistě budeme vystaveni neutuchajícímu nátlaku k vedení oddílu. Nalijme si čistého vína, oldskautům v našem středisku se neříká old jen tak z rozmaru. Některým z nich již síly či motivace slábnou a těší se na svůj skautský důchod. Ti se pak poohlíží po nějakém zelenáči či žábě, co zrovna přestoupili do roverského kmene a netuší, k čemu se vedením mladistvých po zbytek svých roverských let upíšíou.

NÁSTRAHY ROVERSKÉHO KMENE

Řekněme, že nás nikdo neodchytil k činovnictví u jiného oddílu ani neodradil půlnočním škrábáním brambor. Přestože jsme bezpečně vstoupili do roverského kmene, nemáme vyhráno.

Roverské putování je jako prolézání neznáme překážkové dráhy bez návodu a navíc potmě. Dost možná tvoří kmen staří přátelé z původního oddílu. Bezva, ale co když jsem zrovna jediný, kdo přestoupil? Najednou na mě zírá banda lidí, se kterými si už dávno nemám co říct a nechápu ani jeden z jejich vtipů, protože se odkazuje na akci, na které jsem nebyla. Případ může ovšem nastat i opačný. Třeba když polovina našeho oddílu přechází ve stejný rok jako my. Potom všechny staré a pro nás nesmírně trapné historiky přestupují spolu s námi.

Vztahy v roverském společenství též nemusí být procházkou růžovým sadem. Například když se nám v patnácti líbí někdo z kmene. Ať se snažíme sebevíce, pravděpodobně se jedno malé zakoukání po důvěrném rozhovoru na latríně rozkřikne v celém kmeni, ne-li středisku.

PROPAST ZVANÁ STAGNACE

Možná jsme už k roveringu přičichli nebo jsme aktivním roverem či rangers po dlouhá léta. I v případě, že se neděje nic, co by nás od roverství odrazovalo, můžeme spadnout do propasti, která v nás navozuje pocit přetrvávající stagnace. Najednou se jindy úžasné

Skauting je pro všechny, ale ne všichni musí být pro skauting

akce jeví jako všední, v kmeni prožíváme nekončící ponorku. Lipových lístečků je na našem kroji přespříliš a máme pocit, že nic jiného než skauting vlastně neznáme. V takovém okamžiku opravdu stojí za zvážení se zeptat sám sebe, zda je roverská cesta to, co nás naplňuje, či zda přišel čas udělat krok vedle a zvolit si jinou trasu. Skauting je pro všechny, ale ne všichni musí být pro skauting. Zvláště pak v době změn, kdy přemýšlíme nad tím, jak se v životě pohnout dál.

PROČ BÝT ROVER NEBO RANGERS?

Na cestě roveringu je zkrátka spousta neznámých a možných nepříjemností. Co tedy rovering může nabídnout jako kompenzaci svých nedostatků? Proč zůstat někde, kde už to relativně známe a máme okoukané z dětských let? Protože skauting pro rovery a rangers je svět, který je obrovský a stále se rozrůstá. Je jako vesmír, který se rozpíná, a proto nemůže být nikdy zcela objeven. Přestože máme pocit, že jsme si vyslechli každou přednášku, zažili nespočet táborů, nanosili se s tisícem talířů špaget s kečupem nebo navštívili všechny kurzy, skauting má jedinečnou vlastnost reinkarnace. Když zanikne jedna věc, zrodí se jiná, třeba o mnoho lepší. Být roverem znamená mít příležitost objevovat to dobré i to méně dobré, co tato cesta nabízí. I když třeba vyčerpáme činnosti, které nás zajímají či fascinují, skauting je prostředím velmi úrodným pro vlastní iniciativu a tvorbu. Skauting je hra, která nabízí pot, slzy, radost, poznání a především dobrodružství.

JAK SE ROZHODNOUT?

Tahle část je ošidná. Přestože by byl na místě nějaký vědecký manuál, jak pomoci zpochybňovací metody dojít ke správnému závěru, bohužel žádný není. Pokud jste se však při čtení výše uvedené kritiky vnitřně ošivali a rovering mocnými argumenty v duchu bránili, tak sláva, ještě jste nebyli odrazeni. Možná jste se s některými, byť mírně zveličenými, nářky ztotožnili. I tomu sláva, neboť teď více víte, na čem jste. Ať tak, či onak, pokud si nejste jistí, stojte za to vyzkoušet i druhý břeh řeky. Třeba zjistíte, že z dálky vypadal lépe než zblízka. ●

Nimona

Novinka v knihkupectví. Nimona se dokáže měnit v nejrůznější bytosti a pomáhá superpadouchovi. Spoluautorka Záleskautek napsala a nakreslila komiks, který staví na hlavu tradiční hrdinské příběhy a s láskou si z nich dělá legraci.

Záleskautky 4: Rozmary času

Parta nebojácných dívek dokazuje, že skauting a fantasy jdou skvěle dohromady.

Nový díl prozrazuje spoustu tajemství z minulosti tábora i jeho osazenstva, takže by si ho neměl nechat ujít nikdo, kdo to se sbíráním bobříků myslí vážně.

VYCHÁZÍ V ŘÍJNU

Prašina 3: Bílá komnata

Vychází v listopadu. Jirka a En odhalí poslední tajemství Hanuše Nápravníka. Zatímco na Prašině se schyluje k poslednímu střetu, rozhodne se En vzít osud celé čtvrti do svých rukou. Podaří se Jirkovi odvážnou dívku najít, než bude pozdě?

RAJČE O VEDENÍ ROVERSKÉHO KMENE: DALO MÉMU ŽIVOTU ŘÁD

AUTOR VOJTĚCH KOUSAL – KOUSY

Několikrát ročně jste mohli její fotku vídat na druhé straně našeho časopisu. Ona usměvavá slečna se jmenuje Klára Procházková – Rajče. Jak mnozí z vás tuší, od roku 2016 do letošního jara spolu se Zuzkou Orlovou (nyní čerstvě Ambrozkovou) vedla Roverský kmen. „Udělalí jsme strašně moc chyb, ale taky jsme vydali pár, řekla bych, skvělých článků,“ hodnotí své vedení.

V tomto čísle si klademe otázku Proč?. Na úvod se tedy zeptám, proč by podle tebe měli mít roveři a rangers vlastní časopis.

Je to dobrá otázka, na kterou jsem si sama asi ještě neodpověděla. I tak jsem za ty čtyři roky viděla, že to má smysl. Roveři mi připadají jako natolik specifická skautská kategorie, že mi přijde dobré vytvářet obsah speciálně pro ně. Dost často to jsou lidi, kteří v mnoha ohledech dospívají a rodí se. Je jim od patnácti do dvaceti pěti a všechno se u nich mění. Jdou na střední, potom na vysokou. Začínají to, co se asi už dá nazvat dospělý život. Přijde mi skvělé, že existuje médium, které jim může rozumět a může otevírat témata, která sami řeší. Může jim pomoci poprat se se světem a věcmi, které právě prožívají.

Naprostá většina roverů a rangers je dnes na sociálních sítích, kde spolu mohou o těchto tématech diskutovat, například ve skupinách na Facebooku. Myslíš si, že i přesto je časopis nenahraditelný?

Je dobře, že se ptáš. Tohle jsou otázky, které jsem si sama nikdy nepoložila. Mám pocit, že forma obou kanálů je jiná, stejně jako jejich účel. Facebooková skupina je skvělá pro sdílení věcí, nápadů. Můžeš si říct o radu a někdo ti poradí. Kdežto Roverský kmen, pokud to děláš dobře, dává redaktorovi možnost se do daného tématu ponořit, probrat ho od začátku do konce a zpátky. Tím ho může i víc otevřít, zeptat se víc lidí, přinést nějaký nový pohled nebo nové

téma. Myslím, že to se ti přes skupinu na Facebooku nepovede. Takže oba kanály jsou dobré, jenom mají jiný účel.

Vzpomeň si, kdy jsi poprvé držela v ruce Roverský kmen?

Asi když mi poprvé přišel do schránky, takže v patnácti.

Už před tím jsi o něm slyšela?

Neslyšela. V té době jsem byla dost uzavřená ve svém oddíle, ani jsem neměla potřebu z něj vykukovat. Tušila jsem, že existují i jiná skautská střediska, protože jsme měli v Kutné Hoře dvě. Když mi přišel Kmen, řkala jsem si: Aha, existuje další časopis a na Skauta jsem už velká.

Jak rychle sis našla k novému časopisu cestu?

Celkem mě zaujal. Mám pocit, že tenkrát to spíš než na aktuálních věcech bylo založené na jednom tématu lemujícím celý časopis. Třeba si pamatuji na číslo věnující se médiím a novinářině. Byly tam rozhovory se skauty pracujícími v médiích. Dočetla jsem se tam taky například o Anně Politkovské, zavražděné novinářce z Ruska. To mě zaujalo moc.

Tím se dostáváme k žurnalistice. Jaký byl tvůj vztah k novinářině během dětství a dospívání?

Myslím, že za vším stojí babička a rodiče, kteří mi vyprávěli příběhy z moderní historie, což mě

nesmírně fascinovalo. Taťka se účastnil sametové revoluce, babička byla na pohřbu Edvarda Beneše. Spoustu dětí tyhle věci možná nezajímají, ale já jsem se jich vždy chytla. Tím se rodil můj zájem o veřejné dění. Čím jsem byla starší, tím víc jsem toužila rozumět tomu, co se děje. V patnácti jsem si začala kupovat Respekt, v sedmnácti, osmnácti přišla první přímá volba prezidenta. V té době jsme se o to už hodně zajímali.

Chtěla jsi už tehdy studovat žurnalistiku?

Hrozně jsem chtěla jít na psychologii, ale všichni mi to vymlouvali. Pak někdo přišel s nápadem, že bych mohla zkusit žurnalistiku. Já jsem ale řkala: To jste se zbláznili, co bych tam dělala? Přišlo mi to jako moc vysoká laťka. Je ale fakt, že od patnácti jsem se začala zajímat o média, oddíl jsem vyrobila webové stránky, dělala jsem plakáty na různé akce... Dost mě to bavilo. Pak jsem začala taky psát tiskové zprávy metodou pokus-omyl. Nakonec to všechno do sebe zapadlo a tak jsem si řekla: Ty jo, půjdu na žurnalistiku. Učila jsem se na přijímačky a vážně jsem je udělala. V tu chvíli jsem měla pocit, že to chci hrozně dělat.

Ovlivnil tě v rozhodování i Roverský kmen?

Vlastně vůbec ne, byla to spíš náhoda. Kmen jsem tehdy nečetla úplně závratně. Možná jsem na témata v něm nebyla dost zralá nebo mi nesedla. Těžko říct. Teď zpětně zjišťuji, že tehdejší články byly výborné. Ale já jsem to z nějakého důvodu neviděla. To, že se dá do Kmene psát, jsem zjistila v prváku na vysoké. Jeden ze spolužáků byl členem redakce. Přišlo mi to hrozně cool a dost jsem mu záviděla. O tři čtvrtě roku později jsem už byla šéfredaktorka. (směje se)

Jak se to stane?

To se tak stane, že člověk má výbornou kamarádku, která dělala mediální zpravodajku v Brně. Přišel jí mail, že stále nemohou najít nového šéfredaktora roverského časopisu. Tak rozeslala maily dvěma nebo třem lidem, které ji napadly, mezi nimi i mně. Pro mě to tenkrát, ve druháku na vysoké, bylo skvělé spojení všeho, co jsem měla ráda – médií a skauta.

Jak se ti podařilo se v nové pozici rozkoukat?

Měla jsem štěstí, protože Kami, moje předchůdkyně, dělala první dvě čísla napůl se mnou. Všechno jsme spolu konzultovali. Díky ní se mi podařilo vplout do rutiny, která vydání každého čísla provází.

Co všechno má na starosti šéfredaktor Roverského kmene?

Šéfredaktor je zodpovědný za to, aby časopis jednou za dva měsíce vyšel. To možná zní jednoduše, ale skrývá se za tím to, že musí dát dohromady téma čísla, rozdělit články a editovat je. Redaktorům dělá takového mentora. S grafičkou řeší grafickou podobu, posílá články na korekturu a má na starosti celkovou podobu čísla. Potom musí zajistit, a to je nejdůležitější, aby včas odešlo do tiskárny.

Podařilo se to vždy?

Myslím, že se nám dvakrát stalo, že jsme to poslali o den nebo dva později, ale vědělo se o tom dopředu. Nebylo by to tak, že bych o půlnoci napsala: Sorry, nestíháme! Tenkrát to ale bylo docela v pohodě, protože jsme nebyli jediní. (směje se)

Měla jsi nad sebou někoho, kdo by ti říkal, o čem máš a nemáš psát?

To se nestalo a jsem za to ráda. Není to samozřejmost, zvláště u spolkových časopisů. Redakce si musí každý rok ohodnotit, jak se jí povedlo naplnit výchovné cíle pro roverskou kategorii a pak to hodnotí i někdo z Výkonné rady Junáka. Tam se mi jednou stalo, že měl někdo připomínky, které příliš zasahovaly do obsahu. Nebylo to úplně příjemné, ale jinak se mi to nikdy nestalo.

Už od začátku byla tvou zástupkyní Zuzka Orlová. Jak jste se dali dohromady?

Zuzka, kromě toho, že je úplně boží, měla i tu výhodu, že na rozdíl ode mě v redakci byla jako zkušená redaktorka. Věděla, jak všechno probíhá, ale šéfredaktorku dělat nechtěla. Když jsem to zjistila, oslovila jsem ji, jestli by mi aspoň nechtěla pomoci. A bylo to nejlepší rozhodnutí, jaké jsem mohla udělat. Je fajn

**PEVNOST
POZNÁNÍ**
CENTRUM POPULARIZACE

mít druhé oči, některých věcí si prostě nevšimneš. Taky potřebuješ jiný pohled, protože ten tvůj je příliš uzavřený do sebe.

Co tě na práci šéfredaktorky nejvíc bavilo a co naopak štvalo?

Nejvíc mě bavilo pozorovat, jak se to rodí. Naprosto jsem milovala moment, kdy mi přišel první, nedokonalý a nedodělaný náhled od grafičky. Člověk viděl tu měsíc a půl trvající práci v nějakém úhledném uspořádání. To bylo vždycky nejlepší. A nejvíc mě štvalo, když jsem měla nějaká očekávání, která se nenaplnila. (směje se)

Směrem k redaktorům?

No. To k tomu ale patří. Třeba mě mrzelo, když někdo odřekl článek na poslední chvíli. Měla jsem tři volné strany, týden do deadlinu a moc jsem nevěděla, co si s tím počít.

Na který článek nejvíc vzpomínáš?

Nejvíc mě zasáhnul rozhovor, který jsem dělala se dvěma mladými manželi z Brna. Věnují se zážitkové pedagogice a tématu vyhoření, nejen v dobrovolnických pozicích. Tenkrát jsem si sama procházela docela velkým přetížením. Přijela jsem za nimi domů, kde jsme měli snad tříhodinový rozhovor. Byl to nejlepší rozhovor, který jsem kdy dělala, a navíc mi osobně hodně pomohl. A podle reakcí jsem nebyla jediná.

Co ti práce šéfredaktorky dala?

Jsem standardní ADHD člověk, od malička to o sobě vím. Mám hrozný problém, že si nepamatuju věci, nemám v nich pořádek. Nebo někam jedu a zjistím, že sedím ve špatné tramvaji, ale už je pozdě. Hrozně tím trpím, protože mi zorganizování jakékoli věci zabere spoustu času. Kmen mi pomohl dát věcem řád, protože jsem zjistila, že bez toho to nepůjde. Když si neudělám podrobnou tabulku na to, kdo má jaký článek na starosti, v jaké fázi je a kdy mi má dorazit, tak to fakt neudělám. Asi jsem se díky tomu naučila dát svému životu řád.

Bylo naopak něco, co ti to vzalo?

Asi jsem přišla o určité iluze. (směje se) Svět médií je pro mě pořád hodně fascinující. V Kmenu člověk pracuje s dobrovolníky, kteří nemusí být úplně stoprocentně spolehliví, byť jsou většinou strašně nadšení. Takže mi to asi vzalo spoustu času, který mi to vzít nemuselo. Ale já na to tak nekoukám. Nepřemýšlím o tom tak, že mi život něco bere.

**30. října – 1. listopadu
2020**

inzerce

**PEVNOST
DUCHŮ**

Prohlídky v kostýmech
Stežka odvahy
Dějiny kriminalistiky
Vstupné pro „strašidla“: 85 Kč

Kdyby Rajče předávající Kmen mohla říct něco Rajčeti přebírající Kmen, co by to bylo?

Hrozně bych si přála, abychom se s redakcí víc vídali. Abychom měli užší vztahy a věděli, co od sebe čekat. Myslím, že jsem měla spoustu ambicí, ale tím, že jsme z různých koutů republiky, to úplně nešlo. Kdybych měla možnost to udělat znova, hledala bych způsob, jak fungovat jako skutečná redakce. Ale dost možná je to tak specifický koncept, že to ani jinak nejde.

Kdy poprvé sis řekla, že je čas začít hledat své nástupce?

Je takové nepsané pravidlo, že většina šéfredaktorů vedla Kmen okolo tří let. Držela jsem to v sobě, protože mi přišlo důležité mít ohraničené období, což mi dávalo pocit jistoty a bezpečí. Budu to dělat po omezenou dobu a pak ho můžu snad s čistým srdcem předat dál. Zároveň jsem cítila, a teď to bude znít blbě, že stárnu. Přece jen, Kmen je pro lidi od patnácti do dvaceti pěti, mně bude v listopadu dvacet šest. Měla jsem pocit, že by to měl dělat někdo, kdo je roverům trochu blíž. Takže myšlenka na předání časopisu přišla poprvé asi před rokem a půl.

Zatímco při práci pro Kmen jsi dělala praktickou žurnalistiku, ve škole se už delší dobu věnuješ spíš mediální teorii. Jak jdou tyhle dvě disciplíny dohromady?

Obě disciplíny jsou dost provázané. Spíš než mediální teorie tomu říkáme mediální studia nebo sociologie médií. Tento obor zkoumá vliv médií na společnost. Nejen z toho úzkého pohledu, jestli nás ovlivňují novinové články, ale média v širším slova smyslu. To, jaký vliv má na nás elektronická komunikace nebo sociální sítě. Já konkrétně se zabývám důvěrou v média a jak ji ovlivňuje politická a společenská situace.

Proč ses místo profesionální žurnalistiky rozhodla pro výzkumnou dráhu?

Kmen je skvělý v tom, že vychází jednou za dva měsíce, takže je stres hlavně před uzávěrkou. Ale u běžných médií to tak není. Myslím si, že bych to dělat nemohla, protože by mi to psychicky nesedlo. Je to hrozný stres, práce 24/7. Pokud to člověk chce dělat dobře, musí to vnímat jako poslání. A já se trochu bojím, že, byť mě zajímá společenské dění, bych nebyla dobrá novinář. ●

Klára Procházková – Rajče

Pochází z Kutné Hory, je skautkou od svých osmi let. Vystudovala žurnalistiku a bezpečnostní studia na Masarykově univerzitě v Brně, kde si nyní dodělává doktorát z mediálních studií. Dlouhodobě působí v brněnském Skautském institutu, od letošního roku dělá také mediální zpravodajku Jihomoravského kraje. Pokud najde čas na odpočinek, ráda ho využije k četbě současné české beletrie u šálku dobré kávy.

ROVERING

FOTO TÁBOR NADĚJE

Sloupkořadí

Příběh jednoho týpí

Proč a jak: vysokoškolské kmeny

Sloupek inspirace

I CESTA MŮŽE BÝT CÍL

Když jsem přemýšlela, jakou tradiční akci našeho kmene představit v sloupku, volba byla jednoduchá. Tradice máme totiž jen dvě. Tou první je každoroční cesta „zpátky do školy“, tou druhou zakončení výletů pokřikem u nejbližšího koše. Obě začínaly jako lfbivá myšlenka.

Pěšky do školy vyrazíme pravidelně poslední prázdninový víkend. Studujeme většinou v Praze a „nebydlíme přeč tak daleko, abychom to nedošli“. Vlakem do školy jezdíme každý den, trasu známe, ne?

Letos jsme se vytoženým 25 kilometrům přiblížili ze všech cest nejvíce, když jsme jich za celý den ušli „jen“ 30. Časté zacházky a bonmoty typu: „Tady to přeč známe, vezmeme to vpravo,“ z celé cesty dělají velké dobrodružství. V letošním podání trasy se nám podařilo jít téměř celou cestu na Náplavku lesy, lesoparky a zelení a objevit fascinující výhledy na Prahu z míst, o kterých jsme nikdy netušili.

Specialita našeho kmene je jít, kudy uznáme za vhodné, bez ohledu na to, co říká mapa. Ale nebudu vám nic nahlávat, v některých momentech nás přepadala trudomyslnost.

Pokud se chystáte podobnou cestu podniknout, doporučuji přibalit do batůžku kromě pláštěnky i rychlé cukry a hodně vody, to kdybyste se někde opravdu zasekli. Nám se také v krizových momentech osvědčil nabitý telefon s navigací. Ale pokud máte dostatek času a noc je ještě mladá, je obecně známo, že i cesta může být cíl.

Anna Vařeková – Barbie
roverský kmen Diversity, Říčany

Sloupek Roverského odboru

LETNÍ ROVERSKÉ NOVINKY

Už jsi někdy slyšel o Roverském odboru? Ať už ano či ne, tady se dočteš, co je u nich nového a jak se snaží roverům a rangers pomoci napnout plachty jejich člunu!

Na začátku července se nám po dvou letech práce podařilo dokončit brožurku První (k) roky roverského kmene, jejímž hlavním účelem je sdílení inspirace pro zakládání roverských kmenů a společenství. Více než dvanáct autorů se podělilo o své zkušenosti. Najdete ji na Roverské wiki (<http://bit.ly/Prvni-kroky-RK>).

Během letních prázdnin jsme navštívili čtyři roverské kurzy, a to Svatoplukovy Pruty, FONS Benfšky, vřudcovský lesní kurz Rovel a roverský tábor Našrot. Na akcích jsme se potkali s RS (rovery a rangers) z různých koutů republiky, povídali si a zjišťovali, co je trápí a jak bychom jim mohli pomoci v jejich činnosti.

I přes prázdniny jsme pracovali na náhradě starého a nevyhovujícího Rovernetu. Během podzimu bychom rádi spustili nový rozcestník, na kterém budete moct najít všechno, co se týká českého roveringu.

Členové Roverského odboru společně s dalšími odborníky pracují na vzniku roverských výchovných kompetencí. Můžete si je představit jako výchovné cíle, které by následně měly sloužit jako pomoc při tvorbě vašeho roverského programu!

Pokud by tě zajímalo něco z naší činnosti, nebo máš nápad, co můžeme udělat pro lepší český rovering, neváhej se nám ozvat na ro@skaut.cz

Julie Motalová – Julča, Roverský odbor

PŘÍBĚH JEDNOHO TÝPÍ ANEB JAK NADĚJE CHYTÍ ZA SRDCE

AUTOR MATĚJ MORAVANSKÝ

Roverským táborem Naděje se přehnal bouře a roztrhala staré týpí. Za celou nehodou se však skrývá něco víc: příběh vystihující to, co dělá tento tábor tak výjimečným.

Stalo se to zhruba v polovině Naděje. Blýskalo se, vítr dul do vzrostlých stromů, ty se nakláněly ze strany na stranu a přitom zlověstně skřípaly. Naše týpka se celá chvěla, tyče se prohýbaly a k tomu jim obrovitě kapance deště na plachtu bubnovaly bojový tanec. Během toho mohutného divadla přišel silný porыв větru, který se opřel do starého sněmovního týpí. Notně opotřebovaná a záplatami pokrytá plachta se na několika místech potrhala. Hlídka ji sice s několika pomocníky hbitě složila, ráno však bylo jasné, že to byla poslední noc letitého týpí. Zašívát takové škuby v plachtě, která se trhala, jen když se na ni člověk zamračil, nemělo smysl.

Nezasvěcený člověk by si asi řekl, že je to škoda. Nanejvýš by se vztekal kvůli tomu, že se musí sehnat nový stan. Tak to ale na Naději nechodí. Hastrman, který tábor vede už od samého začátku, krátce promluvil o týpí u večerního ohně. Dozvěděli jsme se, že tu nejsou žádná koupená týpí. Všechna jsou vlastnoručně ušita, a to s nejvyšší možnou péčí. Švy musí být perfektně rovné, všechna namáhaná místa obšita koženými prvky. A když se někde něco poškodí, hned se to důkladně opraví. Ono bouří roztrhané týpí bylo prý to úplně první, které Hastrman se svým bratrem Rychlonožkou na starobylém šlapacím stroji ušili.

Celé vzpomínání netrvalo víc než deset minut; bylo neokázalé a upřímné. Na závěr vhodil Hastrman kousek plátna do ohně. Všichni jsme v tu chvíli dobře věděli, že se zde loučíme s něčím cennějším než jen s kusem staré a potrhane látky.

Sněmovní týpko se za těch 30 let stalo součástí mnoha příběhů. Bylo tichým svědkem důvěrných rozhovorů, vyslechlo nespočet vyprávění a nasloučalo tolika krásným písničkám, že je ani spočítat nejde. A nyní jsme se i my stali součástí příběhu toho starého týpí, byť jen jeho konce. Nejde protodost dobře říci, že to bylo pouhých pár cárů látky: týpí bylo něčím významnějším.

Svět je plný podobně skrytých příběhů a významů, které jsou zahaleny mlhou všedních starostí a které často bez rozmyslu přehlídíme. Myslím, že je to jedním z nejzásadnějších poselství Naděje: na ní se člověk může naučit takové příběhy či významy vnímat. Vlastně by se dal celý tábor přirovnat k jakési očiště. Po dvou týdnech na úpatí Jizerských hor si člo-

věk všímá věcí, které doposud pokládal za nepodstatné. Slyší zvuky, které ignoroval, cítí jemná pohnutí srdce, která nedokázal pojmenovat, a myslí na věci, o kterých ho nikdy nenapadlo přemýšlet. Zkrátka a dobře, Naděje se může stát přelomovým zážitkem jak pro ostříleného rovera, tak pro neskauta, co nesl krosnu možná tak jednou v životě.

Čím je to způsobeno? Myslím, že kromě krásného prostředí na člověka zapůsobí jakýsi étos, ke kterému táborníky vedou nadějačtí vůdci. Ten tvoří hlavně cit pro příběhy, úcta k práci, stejně jako úcta k věcem a také úcta k lidem, kteří umí člověku poradit a třeba nás dokáží i vést. Dnes se nic z toho moc nenosí a nejsme na to zvyklí. Bojím se, že právě něco jako cit pro příběhy ztrácíme. Úcty k práci a k věcem je jako šafránu a místo rady od zkušenějšího průvodce vyhledáváme spíše volnost a nezávaznost.

Pokud však chceme zažívat velké věci a pronikat do některých záležitostí o něco hlouběji, všechno, co jsem výše vyjmenoval, budeme setsakramentsky potřebovat.

O cit pro příběhy a o úctu k tomu, co si ji zaslouží, budu muset ještě dlouho pečovat. Není to totiž nic, co by se dalo jednou provždy získat či naučit. Vlastně je to takový závazek, který si z Naděje odnáším. Jsem zvědav, jestli to dokážu.

A co staré týpí? Jeho příběh nekončí. Dívky si ze sluncem vyšívané plachty ušily slušivé kraťasy, mnozí další si vyrobili pytlíky na třecí dřívka. Na nadějačkém srazu jedna účastnice všem rozdala kousky plátna s natištěným znakem Naděje – jako drobnou upomínku toho, co jsme si z těch sedmnácti letních dnů odnesli v srdcích. ●

Tábor Naděje

Naděje je letní tábor pro skauty a přátele skautingu mezi šestnácti a jednadvaceti lety. Další ročník proběhne na konci srpna příštího roku. Více na www.nadeje.skauting.cz.

PROČ A JAK: VYSOKOŠKOLSKÉ KMENY

AUTORKY TEREZA HRUBEŠOVÁ, PETRA SÝKOROVÁ – SURIKATA

Bydlíš mimo oddíl a nestíháš do něj dojíždět? A co se stát členem *vysokoškolského roverského kmene*? Bývají ve větších městech a nováčky potřebují. Co to vlastně je, jaké kmeny kde existují/existovaly? Nebo jak třeba jeden založit, pokud ve vašem městě není?

SKAUTING MATURITOU NEKONČÍ

Vysokoškolský rovering začal vznikat již po 2. světové válce. Takový kmen sdružuje skauty i neskauty z rozličných fakult a obvykle i pracující členy vyznávající obdobné hodnoty. Mezi hlavní pilíře činnosti patří přátelství, příroda, skauting, služba, sport, seberealizace a seberozvoj. Spodní hranice věku je 18 let a ta horní není nijak omezena (ale nejčastěji jsou zde lidé do 25 let).

Ve vysokoškolských roverských kmenech najdeš inspiraci pro vlastní oddílovou činnost, pestrou škálu dobrodružství a zážitků na celý život. „Přál bych si pomoci dalším lidem poznat svět skautingu ,po dvacítce, který je skvělý, jen spousta lidí neví, že to vůbec lze,“ říká vůdce pražské Skrypty Adam Krůžela.

Hlavními důvody jejich vzniku byly nedostatek času na mateřský oddíl, neboť vysokoškoláci většinou ve svém studijním městě bydlí, a touha pokračovat ve skautingu. Neznamená to ovšem styky s domovským oddílem přerušit. Poznáním nových lidí stejného ražení ale získáš náplň volného času, inspiraci i přátele. Pravidelně či méně často (dle svých možností) se s nimi setkáš na schůzce, na vandru, v divadle a různě, kde se domluvíte.

Podívej se, co dělají jednotlivé vysokoškolské roverské kmeny (VŠRK):

DÝCHÁNEK BRNO

Neměli vedení, o chod se staral koordinátor losovaný vždy na začátku měsíce. VŠRK byl aktivní do roku 2017. Sdružoval skauty i neskauty, studující i pracující. Schůzky byly akčnější i poklidnější. Vznikl na podzim 1996 a potřeboval by znovu rozdýchat.

NICMOC OLOMOUC

Scházeli se každé pondělí před menzou v 19:00. Aktivní již nejsou, poslední zápis v kronice je z prosince 2017. Měli mít víkendovku s VŠRK Skrypta, ale nekonala se pro malý počet členů Nicmocu.

FAKULTA ROVERSKÁ PLZEŇ

Schůzky se nazývaly Přednášky a akcím se říkalo Semináře. Měli svůj studijní řád, v němž byly vymezeny pojmy přednášející (garant), student (účastník), proděkané (ti, co se aktivně podíleli na organizaci) a děkan (ten, kdo byl v čele proděkanů). Děkan a proděkané tvořili děkanát. Činnost byla ukončena v roce 2015.

SKRYPTA PRAHA

Jde o kmen pražských vysokoškolských roverů, založený v zimním semestru 2004. Jako jediný VŠRK stále funguje. Na úvod schůzky, která je každý týden, povečeří a pak pokračují zábavným programem, o jehož náplni hlasují dvakrát do roka na plánovací schůzce, kde účastníci předloží své nápady. Schůzky sportovní, kulturní, různé hry, víkendovky, putáky, akcičky – to všechno je Skrypta. Mezi tradice kmene patří vaření halušek o Vánocích na Staromáku, běžkování v Kořenově s přespáním v odstaveném vagonu, Silvestr, ples, jarní tůňkování. Ve Skryptě jsou jak skauti, tak neskauti, jak studenti vysokých škol (pro které především kmen slouží), tak i pracující. Vedení se skládá z vůdce a jeho zástupce a z rádčů a podrádčů obou družin. Členové se starají o další úkoly.

Chceš být jedním z nich? Cesta do Skrypty vede přes dotazník na webu <https://dvojka.cz/skrypta/>. Jsou tam vypsány náborové schůzky, což je druhá možnost, jak se k nim připojit. Začínají 29. září od 18:30 (družina Yndex) a 30. září od 18:30 (Kapytola). Přijď v kterýkoli z těchto dnů.

O VŠRK **Skřítek** ve **Zlíně** a VŠRK **Kolonie Jeremenko** v **Ostravě** toho moc nenajdeme, a tak je alespoň zmiňujeme pro případnou obnovu.

Kromě pražské Skrypty ostatní VŠRK spíše nefungují a v mnoha městech zcela chybí. Nestálo by za to vdechnout těm pozastaveným znovu život a vytvo-

řit takové uskupení i tam, kde není? Někde daleko od domova, kde studuješ vysokou školu, vytvořit vysokoškolský roverský kmen zcela nový?

VICE, NÁPAD, REALIZACE

Promysli si, co od nového kmene očekáváš. Jaká je tvoje vize, jaké máš cíle. Zkus si říct, proč RK zakládáš a jak by měl v ideálním případě fungovat/vypadat. Zamysli se také nad programem. Je dobré čerpat i z nápadů ostatních soukmenovců. Dalším důležitým krokem je uvědomit si, pro koho kmen zakládáš. V případě vysokoškolského RK se jedná o studenty, takže starší rovery od 18 let. Dále je důležité zjistit, odkud přicházejí a jestli už byli členy nějakého RK, jestli se mezi sebou znají, nebo se vidí poprvé. Nikdy neuškodí se poptat někoho, kdo už se zakládáním má nějaké zkušenosti. Existuje i plno materiálů zabývajících se tímto tématem, které si můžeš prostudovat.

Pro dobrý rozjezd kmene je ideální se odpíchnout od nějaké společné akce, například putáku, výpravy či jen slavnostní schůzky v klubovně. Větší prostor pro stmelení bývá na vícedenních a často hranice posunujících akcích, zaměřujících se na silné zážitky. Inspiraci na první program můžete nalézt v dřívějším článku RK z října 2007 od Vlka (Vojty Homolky), nebo třeba také v brožurce Roverského odboru – *První kroky roverského kmene*, která je ke stažení na Křižovatce. Společný zážitek zažehne touhu být členem RK a chuť účastnit se roverských akcí. Díky těmto vzpomínkám bude v kmeni lepší kolektiv, který je pro správný běh žádoucí.

ABY KMEN FUNGOVAL I NADÁLE...

Důležitým prvkem RK je vlastní identita. Rozvíjej v členech pocit sounáležitosti. Jaký roverský kmen bude a jak se v něm budou cítit, záleží na nich. Jedná se o vaše společné dílo. Identity lze docílit pomocí vlastních symbolů a tradic, například znaku, názvu a iniciačních a jiných rituálů.

Existuje více možností, jak RK řídit. Záleží na konkrétní situaci. Váš kmen může mít jednoho vedoucího nebo kmenovou radu, která se na vedení podílí.

Nejdůležitějším aspektem fungujícího roverského kmene je kvalitní program. Není žádná předloha toho, jak by měl vypadat. Vždy záleží na tom, jaké jsou vaše cíle a očekávání. Každý chce něco jiného. Někdo neví, co by od RK chtěl. Někdo touží po vyžití ve formě putáku nebo zahraničních cest. Jiný jen po společném povídání u večeře. Je jen na vás, co a jak namícháte a vytvoříte z toho program přímo na míru pro váš kmen. Inspiromat k roverské činnosti můžeš najít na wiki.rovernet.cz.

Aby se váš nově vzniklý roverský kmen dostal do oficiální struktury Junáka a bylo snazší jej najít a kontaktovat, je třeba ho registrovat. Jedna z mála podmínek pro registraci je mít kvalifikovaného vedoucího s vůdcovskou zkouškou, který musí být řádně zaregistrovaný. Dále je nutné splnit minimální počet osmi členů. Zde může jít i o hostující členy, což jsou tací lidé, kteří se řádně registrovali ve svém domovském oddíle, kde působí, nebo jsou z jiného střediska, ale zároveň z vašeho RK.

U zakládání kmene pro starší rovery není nutné být tahounem a iniciátorem všech akcí. Kmen by v ideálním případě měl fungovat „sám“. Ovšem je důležité mít nějakého vůdce kmene nebo koordinátora. Snaž se reflektovat potřeby ostatních a vytvořit mix, který vyhovuje všem. Začni zlehka. Nejprve vytvoř kmen třeba jen s přáteli ze stejné nebo jiné vysoké školy a postupně se můžete rozrůstat. Obklop se lidmi, kteří by byli ochotni do toho jít s tebou. Vše promyslete. Vytiskněte náborové plakáty a hurá roznést je po fakultách! Začátkem semestru téměř všechny univerzitní nástěnky zejí prázdnotou. Nezapomeňte všude uvádět skautské logo, aby si propagace skautství vysokoškoláci všimli. Pokud se pro založení vlastního kmene rozhodneš, přejeme ti hodně zdaru a hlavně plno společných zážitků. ●

SVĚT OKOLO NÁS

Vzpomínka, sebevyjádření, osvobození se – tetování
Proč cestovat do Moravskoslezského kraje?

VZPOMÍNKA, SEBEVYJÁDŘENÍ, OSVOBOZENÍ SE – TETOVÁNÍ

AUTOR **ONDŘEJ VODIČKA – MIEGO**

Ozdoba těla, která se nikdy nesmaže. Příběhy lidí, kteří se rozhodli toto nesmazatelné zkrášlení dopřát ostatním, jsou pestré a neočekávané. Motivace a cesty k tatérství mohou inspirovat i mimo svůj obor. Natož význam tetování. O něm a o dalších aspektech své práce vypráví tři tatérky.

ZAČÁTKY

Ivanka Hladíková sice maluje a kreslí od malička, ale tatérství se stalo její vášní až mnohem později. „Nikdy jsem nesnila o tetování, první jsem měla v dvaceti sedmi letech,“ vypráví Ivanka. Předtím než založila vlastní tatérské studio pracovala deset let v korporátu. „Došlo mi, že během těch let jsem nic nezískala, že kvůli velkému oběhu lidí v mém zaměstnání jsem nahraditelná,“ popisuje své rozhodnutí opustit dosavadní práci a jít umývat nádoby do vegetariánské restaurace.

Zde dostala možnost vystavovat své obrazy, takže začala znova malovat. Měla několik vernisáží a seznámila se s několika tatéry. Pak a přišlo i první tetování. „Líbila se mi energie proudící do lidí, které tetuješ. Je to něco jiného, než když maluješ obraz. Úplně, úplně jiného, ale furt jsem nepřemýšlela nad tím, že bych tetovala,“ vypráví dojmy ze svého prvního setkání s tetováním (doslova) na vlastní kůži.

Následně pro ni přišel rok, který ji donutil změnit všechny dosavadní plány. Onemocněla, rok strávila na neschopence a rozhodovala se, co bude dělat. „Bylo mi přes třicet, žila jsem s manželem, takže mě zaměstnavatelé brali jako ženskou, která půjde na mateřskou. Navíc jsem chodila dvakrát týdně na rehabilitace, takže jsem byla bez šance na práci. Takhle to tady funguje,“ přibližuje svoje podmínky po nemoci

tatérka. Její kamarád, tatér, Ivance doporučil, ať si zkusí udělat tatérský kurz. Ta už v té době vlastnila strojek a zkoušela tetovat na sobě a manželovi, nebo používala slupku od banánu nebo pomeranče.

S pomocí rodiny a kamarádů si zařídila vlastní tatérské studio. „Protože mám ráda architekturu a baví mě se s tím piplat, udělala jsem si z toho svůj obývací pokoj,“ popisuje.

Další jedinečnou cestu k tatérství prožila Tereza Persyová, která je vyučená sálová sestra a působila na chirurgii v Praze. „Naučila jsem se zručnosti a nebála jsem se do lidí píchnout,“ popisuje dovednosti, které jí přinesla bývalá práce. S tatérstvím začala během mateřské, protože se nudila.

„Můj táta byl zpěvák trashmetalové kapely z 80. let. Je celý potetovaný, takže mi je tento životní styl i s těmi kérékami blížký,“ líčí bývalá sestra svůj vztah k tetování. Nejdříve používala techniku hand poke, při které se používá pouze jedna jehla a ručně se aplikuje inkoust 0,2–0,3 mm hluboko pod kůži. „Díky svému vzdělání jsem mohla tetovat bez speciálního tatérského kurzu. Ale právě kvůli tomu jsem se musela všechno učit sama,“ popisuje svoje začátky Terka. Na internetu jsou potřebné informace špatně dohledatelné, takže to šlo stěžl. „Nejdřív jsem začala tetovat, až později jsem se vykreslila. Rozhodně to

nedoporučuji. Někdy si budu muset nechat tetování, které jsem si dělala sama, u někoho předělat," směje se samoučená tatérka.

OSOBITÝ STYL

Najít vlastní styl bylo pro Ivanku náročné, protože neměla zvládnutou techniku. „A tu nemám doteď, jelikož člověk se má pořád co učit,“ doplňuje. Podle jejích slov je náročnější tvorba tetování než obrazu. „Když maluješ obraz, je jen tvůj, nikdo jiný do něj nekládá energii a taky jej můžeš kdykoliv přemalovat,“ dodává s úsměvem.

Obě umělkyně a mnoho dalších tatérů odmítá dělat kopie. Když jim někdo pošle obrázek z Pinterestu, tak ho zásadně odmítnou, jelikož věří, že „člověk je originál a měl by mít svoje vlastní tetování“.

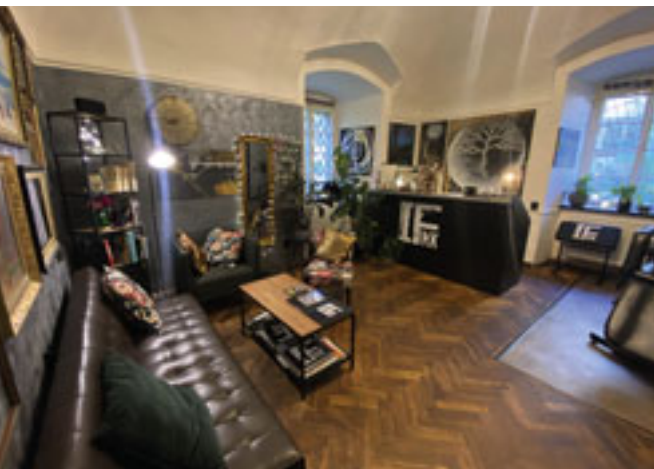
Ivanini zákazníci mají možnost si vybrat z předpřipravených motivů, nebo můžou požádat o zhotovení

návrhu podle svých představ. A tak například slečna toužící po lučném kvítí z inkoustu může pro inspiraci zalistovat starým herbářem z knihovničky umístěné přímo ve studiu.

Jedním zdrojem inspirací pro její volné motivy je hudba, kterou si člověk může vyslechnout v jejím studiu. Jedná se především o chill hop, lofi hip hop, či vážná hudba například od Jóhanna Jóhannese. Dalším zdrojem je příroda. „Vezmu své psy na procházku do místního lesoparku, kde si sednu pod strom a potom vytvářím nové volné motivy, o které si lidé pak můžou napsat,“ popisuje proces své tvorby.

Příchod Terčina osobitého stylu silně souvisí se zdravotní situací, kterou si prošla. Terka měla problémy se štítnou žlázou, které si vyžádaly operaci. Kvůli nemoci se jí klepaly ruce, což pro ni znamenalo konec se strojkem, klepání ale našťástí přešlo. Bohužel poté přišla další nemoc, orbitopatie, u které bez léčby dochází ke ztrátě zraku v důsledku nevratného poškození rohovky a útlaku optického nervu.

To opět znamenalo špatné zprávy pro její práci. „Protože jsem vystudovaná sálová sestra, tak to bylo na *****...“ Kvůli tomu by nemohla poté pokračovat ani v bývalé práci. Situace se zlepšila a může pokračovat ve své práci. Ačkoliv stále musí brát léky a při práci ji místy bolí oči.

Jednou večer na ni přišla depka a s ní první návrh tetování – pes Buřt. Následně vznikla celá série Kérky s příběhem. „Pobavila mě myšlenka, že by kérka měla svůj příběh, který by mohl člověk vyprávět třeba v hospodě u piva, když se ho zeptají, proč má to tetování.“

Od té doby vytvořila mnoho dalších návrhů, které dnes zdobí tělo nejednoho klienta. Inspiraci nabírá například ze seriálu Červený trpaslík, poněvadž jí sedí druh humoru, který se v seriálu objevuje. „Někdy mi nápad přijde z čista jasna, někdy když jdu běhat, nebo se inspiroji nějakým člověkem,“ dodává.

AŽ BUDEME STAŘÍ A SVRAŠTĚLÍ...

Klasická reakce odpůrců tetování, když vidí někoho s dílem po celé ruce, je, že to bude vypadat příšerně, až dotyčný zestárne. Ale je tomu tak?

„Já jsem si na nohu vytetovala rovnou čáru a první, co jsem řekla, bylo, jak se těším, až se ta čára zdeformuje změnou mé kůže v průběhu času,“ vyjadřuje svoji myšlenku ohledně zmiňovaného stárnutí Eliška Bartošová, studentka umělecké školy grafické. Ona samotná má silnou zálibu ve figurální malbě, jelikož si ráda všímá všelijakých detailů, mnozí by řekli nedostatků, na lidském těle. Říká, že jejím plánem je, že se bude napůl živit jako tatérka a druhou polovinu zastane výuka figurální kresby na vysoké škole.

„Když holky chtějí třeba tetování na vnitřní stranu paže, tak je varuju, že se jim vytvoří z povadlé kůže babičkovská křidýlka, kterým se nevyhne žádná ženská, pokud nebude opravdu fit žena,“ odpovídá Ivanka na otázku, zda nějakým způsobem pracuje s vývojem kůže, když vytváří návrhy a následně je tetuje. „Já se naopak těším, až budu jednou stará, potetovaná bába a všechno to bude svrašťelé a bude

Ivanka Hladíková

(IG: @if.ink)

Pochází z Poděbrad, od malička maluje a kreslí. V Kolíně vystudovala počítačovou grafiku a zde i bydlí. První kórku měla až v sedmadvaceti. Tatérství se věnuje čtvrtým rokem a sídlí ve vlastním studiu v Kolíně. Ráda poslouchá lofi hop, chill hop nebo Jóhanna Jóhannssona. Má dva roztomilé pejsky.

Terka Persyová

(IG: @terina_persy)

Pochází z Plzně, vystudovala obor sálková sestra a pracovala na všeobecných sálech ve VFN v Praze. Nyní je na mateřské a od roku 2018 o víkendech tetuje. Navrhuje tetování s příběhem (viz tabulka).

Eliška Bartošová

(IG: @vsechny_vas_pocmaru)

Studuje uměleckou školu grafickou v Jihlavě. Malování je její prioritou, hlavně figurální kresby. Dříve byla proti tetování, ale pak si začala kreslit po rukách a následně přišla i první kórka. Ráda čte.

to vypadat jinak, ale o tom to je. Všichni budeme staří a svraštělí, prostě budeme vypadat hrozně, akorát na sobě budeme mít obrázky a bude to vypadat aspoň cool," vyjadřuje Ivanka pohled na svůj vzhled za několik desítek let. Podle ní senioři, kteří mají tetování působí většinou uvolněněji, víc vyrovnaně s tím, že už jsou staří.

DOKONALÝ TATÉR

Podle Terky by měl být tatér sebekritický. Má dojem, že dnes lidi často nevidí svoje chyby. S tím souvisí i pokora, kterou by podle ní tatéři měli mít v sobě.

Neměl by jim také chybět nadhled, jelikož práce s lidmi je náročná.

„Rozhodně je fajn, když je komunikativní, kreativní a pracuje s otevřenou myslí," popisuje vlastnosti ideálního tatéra Eliška.

Ivanka je toho názoru, že tatér by měl být férový, lidský či empatický. „Musí být skoro jako psycholog. Někdy mám z klienta pocit, že si není jistý, zda si to tetování skutečně přeje. Sejdu se s ním a klidně čtyři hodiny se spolu bavíme, jestli tu kórku opravdu chce. Nebo když si lidé sednou do toho křesla, tak řeknou mnoho příběhů. Zažila jsem pláč, smích,

vyslechla motivace k jejich tetování. Je to jako v kadeřnictví, ale mnohem emotivnější, díky těm příběhům.“

RŮZNÉ VÝZNAMY

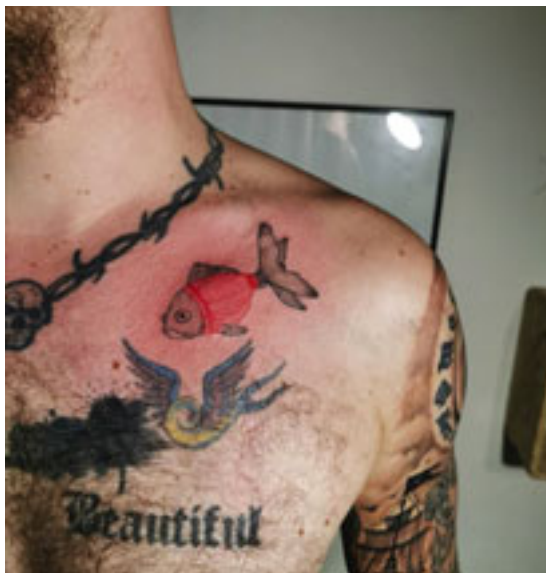
Co pro tatěrku může znamenat tetování? Jakým způsobem ho vnímá? Odpovědi lidí, kteří se s černým inkoustem pod kůží setkávají dennodenně, na zmíněné otázky autora textu zajímaly nejvíce.

„Tetování vnímám jako vzpomínku na situaci, která vytváří smyčku s danými lidmi,“ popisuje svůj pohled Eliška. Například její dva kamarádi si na nohy vytetovali piva, která jim budou navždy připomínat mládí, které trávili společně.

U Terky má tetování význam sebevyjádření. Lidé často tímto způsobem hledají a následně prezentují svoji identitu. Pro ni to je také zábava a činnost, která spojuje lidi a vytváří fajn sortu.

„Osvobození se. V průběhu tetování nemyslíš na nic. Vnímáš jen ten pocit z tetování. Vyplavuje se adrenalin. A to platí oboustranně,“ líčí své pojetí tetování Ivanka. ●

Kérka s příběhem

Tohle je ryba Milena. Milena má ráda svetry pěkně měkký a naducaný. 100% bavlna. Milena ujíždí na sojovém flat whitu. A nesnáší křen. Je to kámoška Buřta.

JUREK

DREAM WELL, ANYWHERE!

**POTŘEBUJETE DOPLNIT VYBAVENÍ?
PROČ NEVYUŽÍT PODZIMNÍ SLEVOU JUREK.**

Stačí navštívit od 10. 09. do 30. 11. 2020
eshop **www.jurek.biz**, vybrat něco užitečného
a vložit slevový kód do okénka Slevový kupón.

slevový kód -10%: SKVAJU99

www.jurek.biz

PROČ NAVŠTÍVIT MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ?

AUTOR JINDŘICH FRANEK – KLAKSON

Že ještě nevíte, kam s kmenem na podzimní puťák, nebo s oddílem na výlet? Hrad Hukvaldy, zámek Hradec nad Moravicí, muzeum Kopřivnice nebo Bolt Tower v Dolních Vítkovicích, tyto a mnohé další památky můžete v září a říjnu navštívit zdarma.

Prázdniny skončily a vy ještě chcete s posledními slunečnými paprsky roku vyrazit za kulturou a ideálně ji spojit s výletem do hor? Zkuste vyrazit do Beskyd nebo Jeseníků a díky podpoře kraje, který se po letních měsících snaží „osiřelé“ památky podpořit dotací vstupného, to nemusí být ani nákladné.

TECHNOTRASA

Moravskoslezský kraj byl odjakživa krajem hutníků, horníků, železničářů, kloboučníků a vojáků. Řada památek spojených s těmito profesemi je zařazená do Technotrasy, která ukazuje genius loci zdejšího kraje. Zkuste navštívit důl Michal, Landek Park (největší hornické muzeum v Česku s největší expozicí důlního záchranářství na světě) a sfárat si do podzemních štol s komentovanou prohlídkou, shrnující historii těžby.

ČERNÁ HVĚZDA

To je Ostrava, jak o ní zpívá Jarek Nohavica v jedné ze svých písní. Kromě Landeku a dolu Michal můžete vyrazit na vyhlídku Nové radnice a z výšky 73 metrů kouknout třeba k sousedům do Polska, do železničního muzea, na Slezskoostravský hrad, který se vlivem důlní činnosti propadl o 16 metrů, nebo do Ostravské zoo, druhé největší v zemi.

DOV – Dolní oblast Vítkovice, nebo taky „Ostravské Hradčany“ – bývalý důl, koksovna a vysoké pece, které sloužily k výrobě surového železa, se nacházejí v centru Ostravy.

Po ukončení výroby se v roce 2008 staly součástí Evropského kulturního dědictví. O rok později začala jejich přeměna na edukativně-kulturní areál. V rámci prohlídky se projedete skipovým výtahem, nahlédnete do nitra vysoké pece a seznámíte se s výrobou koksů.

Stojí tu také multifunkční centrum Gong, vzniklé přestavbou bývalého plynojemu. Atypická stavba ve tvaru válce získala mnoho architektonických ocenění.

Při prohlídce areálu si nelze neovšimnout šroubovité nástavby na vysoké peci číslo jedna, zvané Bolt Tower. S výškou 77,7 metrů se jedná o nejvyšší bod města. Uvnitř najdete kavárnu s výhledem na město. Do kavárny jezdí výtah pouze jednou za hodinu, vždy v celou, proto je lepší si návštěvu předem rezervovat na stránkách www.dolnivitkovice.cz.

Edukativní část komplexu zastupují Malý a Velký svět techniky. Dvojice hal obsahuje různé expozice s interaktivními prvky. Výstavy se věnují historii

technického pokroku, světu vědy a objevů a mnohému dalšímu. Projít areál vám bez problému zabere celý den.

NEJEN UHLÍ, ALE I BŘIDLICE

To, že severní Morava je kraj černého uhlí, je asi všem známo. Už méně lidí ví, že se zde ve velkém těžila a stále těží také břidlice. Na úpatí Oderských vrchů, necelé 2 kilometry od města Odry, se nachází Flascharův důl. Dostanete zde přilbu s baterkou a vyrazíte do 300 metrů dlouhých podzemních chodeb. Budete mít možnost vidět čelo vrásky a pozorovat, jak se kdysi masa horniny rolovala a pod velkým tlakem měnila v břidlici. Zdatnější návštěvníci mohou po několika žebříčích vylézt do vrchních pater dolu a prohlédnout si románské a gotické břidlicové oblouky.

OD PRŮMYSLU DO HOR

Beskydy společně s Jeseníky nabízejí spoustu zajímavých vrcholů. Jedním z nejnavštěvovanějších vrcholů Beskyd jsou Pustevny. Aktuálně je zde výstava s názvem Pískoles. Jak už název trochu napovídá, jedná se o pískové sochy zvířat v nadživotní velikosti. Vstupné je dobrovolné a výtěžek jde na obnovu lesa zasaženého kůrovcem. Pokud se vydáte k čtyři kilometry vzdálené kapli Cyrila a Metoděje z 19. století, v půli cesty narazíte na sochu boha Radegasta, symbol Nošovického pivovaru.

Pokud se dáte opačnou stranou, po necelých 400 metrech budete mít možnost projít si 660 metrů dlouhou a 15 metrů vysokou stezku Valaška, která vede v korunách stromů.

Od října bude na Pustevnách opět otevřena restaurace v dřevěné chatě Libušín, která před šesti lety vyhořela, a do června byla opravovaná. Z mého pohledu

jde o jednu z nejhezčích horských chat v republice a možná i na světě.

Sousedním Jeseníkům kraluje Praděd. Se svými 1 563 metry je zároveň druhou nejvyšší horou v republice. Za pěkného počasí se z něj dá dohlédnout až na vrcholy Vysokých Tater.

Tipů na výlet po okolí je mnoho, stačí si jen vybrat, jestli si chcete vyzkoušet rýžovat zlato, navštívit některé z lázeňských měst, nebo se projít k mechovému jezírku. Toto pohoří je taky jako dělané pro bivačování. Jedinou vadou na kráse zdejší přírody je kůrovcová kalamita.

VYRAZTE KE SKAUTSKÉMU PAMÁTNÍKU

Pokud přemýšlíte o vhodném termínu, za sebe mohu doporučit 10. říjen. V tomto netradičním termínu se odehrává tradiční výstup k mohyle Ivančena. (Více o letošním výstupu se dočtete v pozvánkách.) Od tohoto skautského památníku to jsou už jen necelé tři kilometry na nejvyšší vrchol Moravskoslezských Beskyd – Lysou horu. Výhledy do podzimní krajiny budou určitě stát za to. ●

KULTURA

A large, circular, abstract artwork of Earth is displayed on a wall. The artwork is composed of various shades of blue, white, and brown, with a textured, almost painterly quality. Two people, a man in a blue shirt on the left and a woman in a black shirt on the right, are seen from behind, looking at the artwork. The floor is made of light-colored wood with a herringbone pattern.

Akustická výstava, zámek z obýváku a covid-umění

AKUSTICKÁ VÝSTAVA, ZÁMEK Z OBÝVÁKU A COVID-UMĚNÍ

AUTORKA ANNA VAŘEKOVÁ – BARBIE

Zpomalení je v současné době velkým tématem celé společnosti. Během jara jsme všichni pocítili zbrzdění světa okolo nás. To se samozřejmě odráží i v současných uměleckých instalacích. Které části moderního umění stojí za to vidět tento podzim a proč?

AKUSTICKÉ UMĚNÍ

V pražském Rudolfinu probíhá výstava příjemná jako hrnek fair-trade horké čokolády. Co očekávat od galerijního environmentálního počínu s názvem UNPLUGGED?

ZDROJ: GALERIE RUDOLFINUM; TOMÁŠ DŽADOŇ A DÍLO DĚICTVÍ, UNPLUGGED, GALERIE RUDOLFINUM.

Přesně to, co jeho jméno hlásá – odpojení. Celá výstava vznikla pod taktovkou galerie s minimální uhlíkovou stopou při tvorbě i přepravě díla a s důrazem na ruční práci umělců. Skrz všechny výstavní sály návštěvníka provází důraz na kvalitu před kvantitou a dnes již mírně nezvyklá surovost využitých materiálů, glazura a pastely jsou v postmoderně většinou

považovány za retro přežitky. Některá díla v duchu minimálního znečištění vznikala téměř tři měsíce přímo v galerii, jiná byla do galerie dovezena na kole až z Antverp. Pokud si v galerii zapůjčíte (a také pročtete) průvodce výstavou, dozvíte se například, jak složitě se dá pojistit obraz během netradiční přepravy.

Celou výstavou se jako zlatá linka táhnou otázky: Proč? Proč je pro nás složité se odpojit? Jaký je náš vztah k přírodě? Jak vypnout okolí a zapnout sebe? A proč je v dnešním světě tolik důležité být neustále „připojený“?

Galerie se ve svém environmentálním uvážení inspirovala dílem jediného nežijícího umělce výstavy – Johna Cage. Celou expozicí vás tak může provázet jeho světoznámá skladba 4'33, specificky vybraná pro svou fenomenální akustickou složku. Máte také možnost si prohlédnout jeho kresby z cyklu Ryoanji. Skladbu s názvem Ryoanji, komponovanou v návaznosti na cyklus kreseb, si můžete ve vybrané dny v galerii poslechnout v podání členů České filharmonie.

Nesmíme zapomenout zmínit další nezvyklé speciikum výstavy a to, že není nasvícená. Díla tak ani po svém dotvoření nepotřebují zapojení elektrického proudu v žádném ohledu. Velmi osvěžující je i netradiční umělecká práce s prostorem galerie. Doporučuji navštívit výstavu vícekrát v různých časech, abyste si detaily výstavy opravdu vychutnali. Stojí za to!

Stejně jako u všech výstav, i zde jsou díla, která šokují a díla, která duši pohladí. Jedním z šokujících děl může být časosběrný kus „Paralelní světy“ rakouského sochařského dua Nicole Six a Paula Petritsch, kteří v galerii tři měsíce sbírali drobné důkazy o lidské přítomnosti – vlasy, papírky od žvýkaček a jiné, aby z těchto netradičních materiálů vytvořili uchvacující obrazy galaxií. Osobně mohu doporučit také dílo „108“ od české umělkyně Habimy Fuchs a fenomenální kresby, které zachytil belgický umělec Rinus van de Velde. Pomocí krátkých popisů vás vtáhne do živé a zábavné konverzace nad jeho díly. Kritiku současné společnosti nabízí Tomáš Džadoň ve svém díle „Dědictví“. Na jeho hravou práci s perspektivou se však žádná kritika vznést nedá. Jednou z dominant výstavy je i dílo Overview české umělkyně Patricie Fexové, které rozhodně nemůžete přehlédnout. Toto dílo v duchu tématu výstavy odkazuje na emoce, které při pohledu na Zemi popisují astronauti – empatii a touhu chránit a pečovat.

<https://www.galerierudolfnum.cz>
od 13. srpna do 29. listopadu 2020
Vstupné je volný díky nadačnímu fondu Avast
Potřebujete 5,- na šatny
Galerie nabízí ve vybraných časech i rozhovory s kurátorem výstavy a zenovou zahrádku v Artparku

ZÁMEK Z OBÝVÁKU

Možná byste se rádi vydali na zámek v Nelahozevsi a celý ho prošli, ale nemáte čas nebo bydlíte moc daleko a navíc jste se rozhodli, že začnete sportovat, takže kultura musí stranou. Co se s tím dá dělat?

Stačí otevřít počítač! Přesně pro takové situace totiž společnost House of Lobkowicz nahrála cyklus YogaArt – unikátní a netradiční spojení umění, vzdělání, relaxace a sportu. V cyklu YogaArt vás čekají lekce jógy v nádherných zámeckých prostorách.

Na adrese www.lobkowicz.cz/yogart najdete jednotlivé lekce, každá z nich probíhá v jiné části zámku. Přístupné jsou kdykoli a odkudkoli. Potřebujete jen karimatku a chvíli soustředění. Úvodní lekce vás vezme do přijímacího salonu, kde se v krátkosti seznámíte s historií renesančního zámku Nelahozeves a pak budete pokračovat příjemným protažením, dechovým cvičením a zklidněním.

Celkový zážitek z návštěvy zámku je dokreslen jemným hudebním pozadím, profesionálně zpracovaným voice-overem při prohlídkách místností. Každou lekci zkušeně provázejí příjemné lektorky. Lekce jsou vhodné i pro začátečníky a neznalce jógy, výhodou je, že z pohodlí domova opravdu nemusíte nikam spěchat.

<https://www.lobkowicz.cz/yogart>
Vstupné nevybíráno
Můžete přispět na péči o historické předměty v zámku!

„ZASTAVTE JEDOUcí STROJ!“

V galerii PLATO v současné době probíhá postmoderní výstava místních umělců „Písek ve stroji“ a přidružená umělecká instalace „Písek ve vzduchu“. Jak se dočtete v kurátorském textu, celkovou myšlenkou výstavy je zastavení produktivity a zrychlení zastavení.

Cílem moravských umělců a výtvarníků z blízkého i dalekého okolí bylo ponořit se do zákoutí svých duší a zprostředkovat pocity, které s sebou přinesla pandemická izolace a karanténa. Tato netradiční velká a zároveň minimalistická výstava tento cíl dokonale naplňuje. Už při vstupu do galerie dýchá pocitem bezmoci a zoufalství, které se přebíjí s pocitem velké touhy po aktivním životě. Výstava celkově vytváří mezi jednotlivými díly zajímavou disonanci, apokalyptickou zahradu na jedné straně, řízené meditace, nabádající diváka k uvolnění, na straně druhé.

Galerie je v současné době velmi netypicky umístěná v budově bývalého Bauhausu. Tento velký, otevřený prostor dokonale podtrhuje celkové postmoderní ladění. Spolu všechna díla vytváří naprosto nelogicky harmonický celek. Co výstava UNPLUGGED vytvořila surovostí materiálu, „Písek ve stroji“ dohání dramatickosti myšlenky.

Online prezentace „Písek ve vzduchu“ obsahuje umělecké ztvárnění období jarní karantény a izolace dle vystavujících umělců. Díla z této části najdete i v galerii, kde jsou vysílána na obrazovky přidaných televizí. Část „Písek ve stroji“ ukazuje návštěvníkům, že oním pískem, který zastavuje jedoucí stroj, jsme hlavně my, lidé. Tato část výstavy vám představí materiálovou knihovnu, která bude v galerii k dispozici i po ukončení výstavy. Jedná se o velký sborník odpadových produktů ostravských firem a výroben. Z těchto zbytkových materiálů místní umělci vytváří svá díla. Materiálová knihovna je tak neustále obměňována. Za zmínku stojí cyklistická kola s košíkem z kanystrů,

hudební nástroje z odřezků překližky i karanténní počín Black Fly Day. Jednou ze zajímavých myšlenek instalace je i fakt, že hudba a láska jsou jako jedny z mála hodnot nezávislé na fosilních palivech.

Naproti pražské UNPLUGGED, která vyzývá k odpojení a snaží se vzbudit zájem o planetu, ostravský „Písek ve stroji“ propaguje myšlenku, že je už příliš pozdě a není cesty zpět. Dílo, které tento fakt nastiňuje, se nachází ve venkovní části galerie. Jedná se o apokalyptickou zahradu, která zkoumá fascinující rozpor mezi silou přírody a rozpadlými betonovými bloky. Rozhodnutí přenecháme laskavému čtenáři.

Přímou součástí galerijní instalace je i kavárna, můžete tedy nad touto otázkou přemýšlet nad hrnkem kávy. ●

www.plato-ostava.cz

Vstup je od 1,- výše dle uvážení, galerií doporučený příspěvek je 30,-

Výstava probíhá od 18. 6. do 29. 10. 2020

Další kulturní tipy

- Palm Off fest – setkání divadel střední Evropy, které probíhá od 15. října do 21. listopadu 2020 v Divadle pod Palmovkou
- Tradiční Signal Festival, který proběhne 15. 10. 2020 v Praze
- Lenorské pečení chleba v obecní historické peci, které se pod vedením místního infocentra bude konat mimo jiné i 31. 10. a 28. 11. 2020 vždy od 9:00 v Lenoře
- 55. Mezinárodní festival populárně-vědeckých filmů (AFO) v Olomouci a v Praze
- Noc vědců 27. 11. 2020, kdy se dostanete do jinak nepřístupných vědeckých budov po celé republice

Seznam míst:

číslo 1 – Praha, Rudolfinum

číslo 2 – zámek Nelahozeves

číslo 3 – Ostrava, Kousek od Stodolní

číslo 4 – Lenora (Šumava)

číslo 5 – Olomouc

WARMPEACE

DOKUD JSI V TEPLE,
HOUBY SE TI DĚJE.

Pěřové spacáky VIKING jsou „rodinným stříbrem“ české značky Warmpeace.

První Viking spatřil světlo světa v roce 1991 a od té doby jsou tyhle pěřové spacáky součástí výbavy stále většího počtu dobrodruhů, cestovatelů, horolezců a dalších spáčů v přírodě. V roce 2019 jich bylo již zhruba půl milionu.

DWR úprava neobsahuje fluorcarbonové látky, které nepříznivě ovlivňují zdraví lidí i zvířat.

www.warmpeace.cz

Viking 900

-7 °C || -14 °C || -34 °C

by EN13537

Třísezonní spacák se zaměřením na jaro a podzim.

S necelým kilem a půl celkové hmotnosti je slušnou „ekonomickou třídou“ s poměrně vysokým loftem a dlouhou životností. Je to řešení pro chladnější noci nebo zimomřivější spáče.

iron red

YKK
Loft Nylon
DWR+

ČEKATELSKÁ

Jak na účetnictví za pomoci online nástrojů

JAK NA ÚČETNICTVÍ ZA POMOCI ONLINE NÁSTROJŮ

AUTORKA **RENATA ZOLLEROVÁ – JEČMÍNEK**

Bez chytrého telefonu a internetu si už většina z nás nedovede představit naplánování a průběh oddílové výpravy. Věděli jste ale to, že kromě vyhledání trasy, zakoupení jízdenky či inspirace pro hru, je internet velkým pomocníkem při vyúčtování akce?

Prvotním účelem činnosti Junáka je výchova mládeže, jedná se o neziskovou organizaci. Junák je však právní osobou, může vystupovat v právních vztazích podobně jako fyzické osoby, může vlastnit majetek. Krom práv mají právní osoby i povinnosti, jednou z těchto povinností je vést účetnictví. Na organizační jednotky, například na vaše středisko, ale i na kraj či na zvláštní organizační jednotky, pak tato povinnost přechází.

Údaje v účetnictví jsou důležité pro sledování hospodaření organizační jednotky, pomáhají nám kontrolovat náš majetek a mohou nám posloužit i při řešení sporů či při žádání o dotaci.

Jednotlivé oddíly právní subjektivitou nedisponují, ale často spravují určitou částkou ze střediskové pokladny, kterou využívají ke své činnosti. Vedoucí jednotlivých akcí mají zodpovědnost za správné vyúčtování oddílových či družinových akcí.

V následujících částech textu si ukážeme, jak na vyúčtování oddílové akce.

PRVOTNÍ DOKLAD

Peníze z pokladny akce vydáváme na základě prvotních dokladů. Ty musí obsahovat několik důležitých náležitostí, jinak je jako hospodář akce nesmíte přijmout.

Mezi tyto náležitosti patří:

- prodejce: název, sídlo, IČO
- obsah (konkrétně, ne jen potraviny, ale např. chleba)
- množství
- cena za kus a celková cena
- datum = den, kdy došlo k nákupu

Kvůli snazšímu zaúčtování je daleko ideálnější rozdělit nákup na více dokladů, pokud nakupujeme rozdílné položky. Typicky se jedná o nákup v Kauflandu, kde nakoupíme potraviny i materiál (sirky, jar, kapesníky, ...).

ROZPOČET AKCE

Před každou akcí bychom měli určit člověka, který bude zodpovědný za hospodaření a za vyúčtování akce. Jeho úkolem je ještě před akcí sestavit rozpočet, na jehož základě se pak určí výše účastnického poplatku.

Položky rozpočtu záleží na typu akce, nejčastěji se jedná o tyto:

Pořádáme-li akci pro tři dospělé a dvanáct dětí na tři dny, rozpočtová tabulka může vypadat takto:

Co	Cena	Počet	Celkem	Druh	Poznámka
Jídlo				potraviny	
Ubytování				nájem	500 Kč/noc
Vlak děti				doprava	
Vlak dospělí				doprava	
Mapa				materiál	KČT Máchův kraj
Uzlovačky				materiál	
Celkem					

- Potraviny – počítá se s částkou na osobu na jeden den, pokud se budeme snažit jíst co nejlevněji, tak to může být částka i nižší, naopak pokud budeme konzumovat samé „speciality“, částku snadno přesáhneme.
- Cestovné – náklady na provoz soukromého vozidla (vypisujeme cestovní příkaz).
- Doprava – cena jízdného v hromadné dopravě.
- Materiál – cena za papírnické potřeby, zboží ze železářství, ceny za hry, věci potřebné pro realizaci programu.
- Nájem – částka, kterou zaplatíme za pronájem klubovny, ve které budeme spát.
- Ostatní – co se nevešlo jinak.
- Rezerva – z celkového rozpočtu akce.

Rozpočet akce je součtem všech položek. Pro výši účastnického poplatku je třeba znát počet účastníků akce.

Je dobré, aby rozpočtová tabulka byla k dispozici všem dospělým podléjícím se na akci. Vedoucí akce by ji měl schválit. A lidé, kteří připravují program, starají se o technické zázemí, vaří, by k ní měli mít přístup, aby doplnili potřebné položky. Pro tento účel je dobré použít online tabulku, např. na Google disku, kterou hospodář sdílí i všem ostatním. Výhodou pak je, že kdokoli, že bude pořádat v budoucnu podobnou akci, může tento rozpočet použít a upravit jej podle potřeby.

Výpočet rezervy:

Celkový rozpočet akce je

Zúčastní-li se akce 15 osob, pak každý zaplatí

SKAUTSKÉ HOSPODAŘENÍ ONLINE

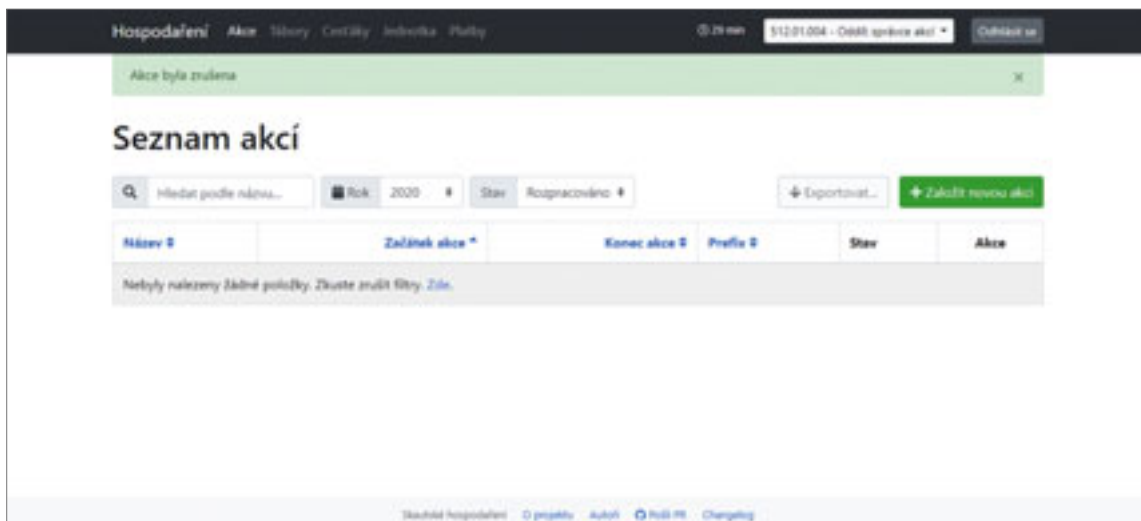

Pokud chcete mít během akce a i poté zpětně po akci přehled o vašem hospodaření, zkuste využít stránek Skautského hospodaření online nebo též H-skautingu. Jedná se o web napojený na SkautIS. Pokud tedy

máte účet tam, pod úplně stejnými údaji se přihlásíte i do H-skautingu. Akci si můžete založit doma ještě před odjezdem, ať máte během samotné akce co nejméně práce.

Odkaz na stránku Skautského hospodaření online.

Po přihlášení nezapomeňte v pravém horním rohu zkontrolovat, že máte nastavenou správnou roli. Pokud působíte ve více oddílech, zakládejte akci vždy jako správce akcí daného oddílu. Můžete pokračovat na zelený obdélníček „Založit novou akci“.

Úvodní stránka – Seznam akcí.

Objeví se tabulka, kde vyplníte název akce, termín a místo konání, jaký oddíl/jaké oddíly se akce účastní, o jaký typ akce se jedná.

Jakmile máte akci založenou, můžete na stránce Základní údaje doplnit vedení akce (vedoucí, zástupce, hospodář a zdravotník). Na všechny pozice jdou doplnit pouze lidé ze zvoleného oddílu, kteří jsou ve způsobilém věku.

Stránka se základními údaji – vpravo vyberete vedení akce.

Vedení akce se vám automaticky přidá na seznam účastníků, ke kterému se dostanete kliknutím na stránku Seznam účastníků. Zbylé účastníky z oddílu přidáte kliknutím na modré plus v levém sloupci.

Stránka se seznamem účastníků.

Po přidání všech účastníků můžete vyrazit na akci. H-skauting pak poprvé využijete během výběru účastnického poplatku. Ke každému účastníkovi přidáte vybranou částku kliknutím na tlačítko upravit (vedle červeného koše, kterým byste účastníka smazali).

Jak dále pracovat s H-skautingem během akce, co se nachází na stránce Evidence plateb, jak je to s cestovním příkazem a jak hospodaření akce uzavřít, si ukážeme v dalším čísle. ●

inzerce

NEVIDITELNÁ VÝSTAVA

PRAHA

Dobrodružná hodinová prohlídka v naprosté tmě za doprovodu nevidomého průvodce.

Skautská sleva!

Vstupné ve všední den i o víkendy za 150 Kč.
Akce platí pro každého od světlušek pro přítel vévodčí.

Stačí se na recepci výstavy dostavit s **příkladně uvázaným skautským šátkem.**

777 787 064

info@neviditelna.cz
www.neviditelna.cz

Rezervace místa nutná!

OBROK21!!!

AUTORKA JULIE MOTALOVÁ – JULČA

Obrok je největším celostátním setkáním roverů a rangers v České republice, jehož první ročník se konal v roce 2000. Od roku 2003 je akce pořádána každé dva roky a každým ročníkem roste. Na minulý dokonce přijely téměř dva tisíce lidí. Zapoj se do obrokové komunity i ty a neprošvihni jedenáctý Obrok, který se koná příští jaro!

O CO JDE?

Obrok je akce určena pro rovery a rangers, což je poslední a finální výchovná kategorie Junáka. Stejně, jako je tomu u ostatních výchovných kategorií, i program roverů a rangers je definovaný skautskou výchovnou metodou. Obrok cílí na mladé dospívající lidi, zaměřuje se primárně na seberozvoj, sdílení zkušeností a hledání inspirace pro další působení ve skautském i neskautském životě; zároveň napomáhá v rozvoji místním komunitám.

Program Obroku staví na základním kameni roverské výchovy, tedy službě – koneckonců, ne nadarmo zní roverské heslo: „*Sloužím*“. Neznamená to, že jsi pohunek nebo levná pracovní síla, protože služba má hned trojí rozměr. Služba bližním, sobě a nejvyšší Pravdě a Lásce a ani jedna z nich nebude opomenuta!

Jedním z hlavních programových bloků je Služba bližním, během které budeš mít možnost zapojit se do nejrůznějších aktivit, jejichž účelem je pomoc regionu. Ať už tě baví práce s dětmi, manuální činnost či máš umělecké sklony, každý si přijde na své.

Službu sobě si vychutnáš v mnohých rozmanitých aktivitách. Například během VaPra (Variabilního programu) budeš mít příležitost setkat se s inspiračními osobnostmi, které ti předají něco ze svého know-how. Obrok navštíví hosté působící v politice, umění, aktivismu a mnohém dalším. Mezi hosty minulých ročníků patří například Dominik Feri, Marek

Hilšer nebo Kazma a i na tom jedenáctém se bude podílet nespočet osobností veřejného života.

Služba nejvyšší Pravdě a Lásce tě bude Obrokem rovněž provázet. Zapojit se můžeš do spousty programů nebo aktivit s duchovním rozměrem. Na Obroku tak zjistíš, že sloužit nejvyšší Pravdě a Lásce můžeš v každodenních a netušených situacích.

V dalším programu, v Živlech, si zase vybereš ze seznamu neobvyklých a rozmanitých činností, které jsi třeba ještě nevyzkoušel. Ať už máš v hledáčku sport, manuální činnost či jiné praktické dovednosti, Obrok ti nabídne doslova cokoliv.

Baví-li tě strategické a pohybové aktivity, určitě neprošvihni Velkou hru. Do ní se zapojí všichni účastníci Obroku najednou, jedinečná atmosféra je tedy předem zaručena!

Nemusíš se samozřejmě během programově nabitého festivalu naprosto strhat. Pokud si potřebuješ na chvíli odpočinout, k dispozici bude zázemí pro aktivní odpočinek nebo gastronomické služby. Zároveň se můžeš zapojit do doprovodných programů, mezi které patří koncerty a jiné kulturní akce, poznávání místa konání a jeho okolí či diskuzní kroužek.

CHCI JET!

V tom případě se na tebe a další členy tvého kmene nebo společenství budeme za pár měsíců těšit ve výhodném koutu naší zemičky. O datu registrace tě budeme informovat na sociálních sítích a na webových stránkách akce. Přihlašování probíhá v rámci patroly složené z členů tvého kmene nebo jiných roverů. Každá patrola by měla mít minimálně čtyři členy, z nichž alespoň jeden musí být dospělý.

CO KDYŽ PŘIJET NEMOHU?

Pokud se z jakýchkoli důvodů nemůžeš zúčastnit Obroku 2021, nezoufej! Už teď na podzim budeme jednou za měsíc vydávat soubor aktivit a nápadů, které se svým kmenem můžeš realizovat.

ZAJÍMÁ TĚ VÍČ?

Sleduj webové stránky www.obrok21.cz nebo sociální síť Obroku. Jsme na Facebooku a Instagramu. Brzy se objeví první informace. ●

Skautská výchovná metoda

Systém skautské výchovné metody, který závazně charakterizuje skautskou výchovu a vychází již z tezí zakladatele skautingu, je založen na sedmi základních prvcích:

- Slib a zákon
- Učení se zkušeností
- Družina
- Symbolický rámec
- Příroda
- Program osobního růstu
- Dospělí průvodci

Více informací na Skautské Křižovatce:
krizovatka.skaut.cz

Ivančena

10.–11. října 2020

Mohyla na Ivančenu, Beskydy

<http://www.ivancena.cz/vystup2020/>

Skauti z celé republiky se v dubnu každoročně scházejí v Beskydech, aby uctili památku skautů popravených za účast v protinacistické odbojové skupině. Kvůli koronaviru organizátoři výstup k mohyle přesunuli z dubna na víkend 10. a 11. října, čímž si účastníci mohou připomenout 74. výročí založení mohyly. Akce se sice uskuteční, ale výstup na mohylu nebude organizovaný a bude bez tradiční mše a ceremoniálu.

Stínadla

16.–18. říjen

Vidnava, Jeseníky

<http://stinadla.skauting.cz/>

Každoroční podzimní skautská akce na motivy Rychlých šípů od Jaroslava Foglara. Její součástí je také velkolepá noční hra, která se odehrává v tajemných uličkách stínadelské Vidnavy. Vhodné pro celé oddíly, aktivity pro malé i velké.

Závod tří vrchů

6.–8. listopadu 2020

Chomutov

www.z3v.cz

Extrémní závod dvojic, během kterého snad každý vystoupí ze své komfortní zóny a zjistí, čeho všeho je doopravdy schopen. Kromě toho poznáte nové lidi, nová místa, získáte nevšední zážitky a podstoupíte aktivity, které byste si jinak nejspíše nezkusili. Podle všech zúčastněných se jedná o nezapomenutelný zážitek.

Mikulášský víkend (Miquik)

4.–6. prosince 2020

Praha

<https://miquik.cz/>

Největší setkání roverů a rangers v Praze, jehož cílem je podnítit v roverech zájem o svět kolem sebe, kulturu, tvořivost a mnohé další. Akce je vhodná pro všechny, které baví přednášky zajímavých lidí s neobvyklými příběhy, rádi tančí nebo se jen chtějí potkat se svými skautskými kamarády z dalších koutů republiky. Toto všechno a mnohem víc vás totiž na Miquiku čeká.

Žirafa Střed

28.–31. ledna 2021

základna Senáček u Veselí nad Lužnicí

<https://zirafastred.cz/>

Jako pořádný zdroj motivace do dalšího skautování může skautům ve věku 15 až 17 let posloužit kurz Žirafa Střed, který proběhne na konci ledna na základně Senáček u Veselí nad Lužnicí. Registrace začíná 8. listopadu.

Trignis

5.–7. března 2021

Praha

<https://trignis.skauting.cz/>

Skautské vzdělávací setkání pro zájemce starší šestnácti let. Je zaměřené na duchovní, skautský, kulturní a společenský rozvoj všech účastníků. Trignis nabízí volitelné programy, přednášky se zajímavými osobnostmi, workshopy, ale také prostor pro diskuzi nebo velký koncert pro skauty i širokou veřejnost.

Upozornění: informace jsou aktuální k 15. září 2020. Vzhledem k neočekávatelnému vývoji epidemiologické situace doporučujeme si aktuální stav ověřit na stránkách jednotlivých akcí.

Q

ORTEGA®

MAGICKÝ

ZVUK UKULELE

kytary.cz

Den za obnovu lesa

Den, který nás znovu spojí

17. 10. 2020 od 10 hodin

Den pro všechny, kterým nejsou naše lesy lhostejné

TAKÉ VE VAŠEM KRAJI!

Přesvědčte se, na jaké lesy se mohou těšit vaše děti!

Sázejte nové porosty, připravujte plochy pro stromky, vyrábějte oplocenky

Vezměte své děti na procházku s lesníkem a pomozte vyvěsit budky pro noční dravce

Ukažte, že vám na podobě lesů záleží

Anebo jen přijďte a uvidíte...

Ukázky práce s koňmi, jak vracíme sovy do lesa, jak zadržujeme vodu a mnoho dalšího

#sázímelesynovégenerace

LESYČR